

Bác Sĩ, Phía Dưới Của Tôi Lại Ướt Rồi

Contents

Bác Sĩ, Phía Dưới Của Tôi Lại Ướt Rồi	1
1. Chương 1: Khám Bệnh (thượng)	1
2. Chương 2: Khám Bệnh – Trung	3
3. Chương 3: Khám Bệnh – Hạ	5
4. Chương 4: Play Phòng Bếp- Thượng	7
5. Chương 5: Play Phòng Bếp- Hạ	8
6. Chương 6: Play Phòng Học	10
7. Chương 7: Xe Rung	11
8. Chương 8: “thầy Oi, Em Sai Rồi.”	13
9. Chương 11: Bảo Bối Thỏ Con, Ăn Cà Rốt Không	17
10. Chương 12: Áo Cưới, Động Phòng Hoa Chúc	20
11. Chương 13: Trang Phục Hầu Gái, Tự An Ủi, Play Ban Công	24
12. Chương 14: Play Trên Ghế Dài Ở Công Viên	27

Bác Sĩ, Phía Dưới Của Tôi Lại Ướt Rồi

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ hiện đại, cao H, phúc hắc công x *** đăng thụ. Editor: OnlyUNhân vật: Triệu KH

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bac-si-phia-duoi-cua-toi-lai-uot-roi>

1. Chương 1: Khám Bệnh (thượng)

“Bác sĩ, phía dưới của ta lại ướt”

Hai tay An Hòa nắm chặt tay áo bác sĩ, đáng thương mở miệng, vẻ mặt đỏ rực tràn đầy kinh hoàng.

Bác sĩ có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn cậu, da mặt trắng nõn có chút mất tự nhiên, đỏ ửng, hết sức dễ nhìn. Bác sĩ vụng trộm nuốt nước miếng, nâng tay còn lại đặt lên tay của An Hòa, cảm xúc nhẫn nhụi trơn

mềm khiến hấn nhẹn không được vuốt ve hai cái. Dù nổi tiếng có tính tình táo bạo nhất phòng, nhưng lúc này bác sĩ Triệu Khải Minh lại ôn nhu nói:

“Sao vậy Không cần gấp gáp, cứ từ từ nói”

Tâm trạng khẩn trương của An Hòa dần dịu lại, trong phòng khám chỉ có cậu và bác sĩ, sau một phen rồi rầm, cậu mới chậm rãi nói ra tình trạng của mình:

“Đã một thời gian, phía dưới của tôi lúc nào cũng ẩm ướt, giống như có thứ gì chảy ra. Bác sĩ, có phải tôi bị bệnh nan y gì đó rồi không”

Triệu Khải Minh nắm hai tay của cậu:

“Là chỗ hậu môn sao”

An Hòa ngượng ngùng cúi đầu, xem như cam chịu.

Triệu Khải Minh háng háng giọng:

“Lại đây, cởi quần ra nằm trên giường, tôi giúp cậu kiểm tra một chút”

An Hòa ngoan ngoãn đi tới bên giường bệnh trong phòng khám, cởi quần bò ra, chỉ mặc một cái quần lót tam giác màu trắng bó sát người, nằm sấp trên giường.

Triệu Khải Minh đi qua, bàn tay phủ lên cái mông mượt mà cong vênh của cậu:

“Như vậy tôi cũng không cách nào kiểm tra được đâu.”

Nói xong một tay nắm mép quần lót kéo xuống dưới, lộ ra hai cánh mông trắng nõn, An Hòa sợ hãi run rẩy cả người.

Triệu Khải Minh cúi người xuống gần hơn để quan sát, hơi thở ấm nóng phả vào trên mông An Hòa làm cậu run rẩy một trận. An Hòa dùng sức co rút hậu môn, làm thế nào bây giờ, cảm giác lại có gì đó muốn chảy ra. Triệu Khải Minh nhẹ nhàng tách mở hai cánh mông, lộ ra hậu môn màu phấn hồng, theo hô hấp của An Hòa hơi hơi khép mở, chỉ chốc lát sau liền có một chút chất lỏng trong suốt chảy ra, thấm ướt dùm lông mao bên cạnh, lông lạnh phản quang.

Triệu Khải Minh không mang bao tay y tế, mà trực tiếp dùng ngón tay trở thon dài của hấn xoa hậu môn, vừa tiếp xúc liền bị lỗ nhỏ gắt gao ngậm lấy.

An Hòa theo bản năng rên rỉ một tiếng, mặt mũi đỏ hồng đến nỗi có thể nhỏ ra máu, cậu cảm nhận được biến hóa từ phía sau của mình, ngoại trừ một chút xấu hổ ra thì càng thêm nhiều khát vọng, thật hy vọng ngón tay của bác sĩ Triệu có thể đi vào càng sâu.

Như là cảm nhận được ý muốn của An Hòa, Triệu Khải Minh quả nhiên đem ngón trở hướng bên trong dò xét, hai khớp ngón tay đều thò đến mặt trong hậu môn, sau đó gấp lại nhẹ nhàng quấy, giống như đang tìm cái gì.

An Hòa nhẹn không được uốn cong thân mình, biến thành tư thế nằm quỳ sấp, hai chân gắt gao khép chặt lại, sợ bị bác sĩ Triệu phát hiện mình đã cương.

Triệu Khải Minh vươn ra một bàn tay, nhẹ nhàng vuốt ve sau lưng An Hòa dọc theo cột sống, trấn an nói:

“Không cần khẩn trương, chỉ là kiểm tra bình thường thôi. Đây là bệnh chứng tràn dịch ruột non, có người nhiều một chút, có người ít một chút. Cậu rơi vào loại tình huống này có thể sẽ có chút không thoải mái. Bây giờ tôi sẽ dạy cậu một phương pháp xoa dịu, nếu lúc nào dịch ruột non tiết ra quá nhiều, cậu cứ làm như vậy sẽ thoải mái hơn.”

An Hòa cố gắng quay đầu lại, có chút mờ mịt nhìn Triệu Khải Minh, chăm chú hỏi:

“Phải làm thế nào”

Triệu Khải Minh ôn nhu cười:

“Tôi làm mẫu một lần trước, cậu nhìn kĩ một chút. Bên kia có gương, chắc cậu có thể quan sát được”

An Hòa nhìn sang bên cạnh, vừa lúc thấy một mặt kính cao bằng thân người, cậu có thể thấy rõ ràng hình ảnh của mình và Triệu Khải Minh trong gương. Cũng chính vì vậy mà cậu hoàn toàn ngây ngẩn cả người. Cậu nhìn thấy chính mình hai mắt nhắm, trên mặt đỏ rực đầy ham muốn. Mà giờ phút này tư thế của cậu càng khiến cậu thêm phần xấu hổ, ghé vào trên giường, mông nhếch lên cao cao, phân thân cương lên, thậm chí còn có thể nhìn thấy chất lỏng đậm sệt chậm rãi tràn ra trên đầu đỉnh.

Một bàn tay của Triệu Khải Minh đã từ trên lưng trượt xuống phủ lên mông cậu, bàn tay còn lại đặt ở hậu môn, ngón trỏ đã đi vào trong hậu môn phân nửa.

Sắc mặt Triệu Khải Minh nghiêm túc như đang làm phẫu thuật, phảng phất giống như đang làm một việc rất quan trọng. Để thuận tiện động tác, hắn trực tiếp quỳ trên mặt đất, mặt đối diện mông An Hòa, dùng ngón trỏ chậm rãi thăm dò hậu môn An Hòa. Nơi chưa bao giờ có thứ gì khác tiến vào vô cùng căng chặt, may là có dịch ruột non trơn ướt, ngón trỏ của hắn cũng không thô, vì vậy đi vào cũng coi như thuận lợi. Ngón trỏ của Triệu Khải Minh rất dài, lúc cả ngón tay đi vào, An Hòa cảm thấy có chút không thích ứng, vách ruột mềm mại yếu ớt mà lại miễn cưỡng, chỉ một chút động chạm đã khiến cậu kích thích không chịu nổi.

An Hòa rất xấu hổ, thế nhưng lại nhịn không được muốn xem, vì thế vẫn duy trì cùng một tư thế, chăm chú nhìn động tác của Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh xoa bóp phiến mông đầy đặn của An Hòa:

“Thả lỏng”

Nói xong chậm rãi rút ngón tay ra, sau đó đổi thành hai ngón từ từ đẩy vào.

An Hòa cắn ngón tay, không khống chế được phát ra tiếng rên rỉ rất nhỏ, bất giác hạ thắt lưng xuống khiến mông càng thêm cong nảy. Hậu môn bị nới ra từng chút một, hậu huyết bị ngón tay ma sát càng thêm co rút, càng muốn thâm nhập sâu thêm.

“A, đừng nóng nảy.” Triệu Khải Minh vỗ vỗ mông của cậu, đứng lên. Ngón tay thông thả đưa đẩy, cúi người xuống khẽ hôn lên đầu vai An Hòa: “Thoải mái không?”

An Hòa cảm thấy toàn thân vô lực, đầu vai dán sát trên giường mới có thể chống đỡ thân thể, nụ hôn cực nóng khiến cả người cậu đều run rẩy, phân thân cũng cương lên rạo rực. Cả người chống đỡ không nổi trượt xuống nằm trên giường, ngón tay phía sau cũng thuận thế trượt ra.

2. Chương 2: Khám Bệnh – Trung

Triệu Khải Minh tiếc nuối nói: “Xem ra không thể tiếp tục rồi.”

An Hòa thở hổn hển vài hơi, đưa tay nắm lấy áo blouse trắng của Triệu Khải Minh, giọng nói mang theo tia khẩn cầu:

“Không sao không sao, bác sĩ tiếp tục làm đi.”

“Cũng được, nhưng mà...”

Ngón tay ướt nhẹp của Triệu Khải Minh từ xung quanh hậu môn lướt đến phân thân, nhẹ nhàng vuốt ve.

“Trước tiên chúng ta giải quyết vấn đề phía trước đi.”

Bàn tay Triệu Khải Minh quả thật trời sinh để cầm dao phẫu thuật, ấm áp khô ráo, mềm mại lại hữu lực. Lúc này hai tay hắn đang ôn nhu nắm lấy phân thân đang cương của An Hòa, ngón cái tại đầu đỉnh đảo quanh, làm trong lòng của An Hòa cũng ngứa ngáy theo. An Hòa rốt cuộc chịu đựng không nổi nữa nằm ngửa ra, nâng eo lên đưa phân thân vào tay Triệu Khải Minh, miệng cũng lớn tiếng rên rỉ.

“A~~, thật thoải mái, bác sĩ, thật thoải mái a~. Nhanh, nhanh lên một chút, thật là thích.”

Thanh âm của An Hòa không trầm thấp như đàn ông trưởng thành, mà trong trẻo non nớt như học sinh trung học. Hiện tại thanh âm trong trẻo này lại nhuốm màu ***, tăng thêm vài phần quyến rũ.

Triệu Khải Minh nghe cậu rên rỉ, cảm giác hạ thân của mình cũng lập tức cứng lên, quần tây mỏng manh không có cách nào trói buộc dục vọng cực lớn. Vì thế Triệu Khải Minh dứt khoát cởi bỏ dây nịt, bên trong vậy mà không mặc quần lót, cũng may có áo blouse trắng bên ngoài che bớt.

An Hòa đã có chút thần trí mơ hồ nhưng cậu lập tức nhìn thấy hình ảnh này, hai mắt đăm đăm nhìn phân thân của Triệu Khải Minh, kích cỡ so với cậu hoàn toàn khác biệt.

“Sao vậy, bị dọa sợ rồi Có phải cậu cũng nên giúp tôi một chút không”

Triệu Khải Minh vừa nói vừa kéo tay của An Hòa phủ lên phân thân của mình.

An Hòa tạm thời quên đi chính mình, vừa nắm phân thân của Triệu Khải Minh vừa nhồm người dậy, quỳ trên giường, ngẩng đầu lên hỏi:

“Có thể không”

Triệu Khải Minh hiểu ý tứ của cậu, đưa ngón tay vuốt ve bên môi của An Hòa, nói:

“Tất nhiên là được, vất vả cho cậu rồi.”

An Hòa nở nụ cười, cúi đầu xuống hôn phân thân thô to của hắn, từ đầu đỉnh một đường hôn xuống, dùng đầu lưỡi kéo một đường thẳng tắp. Mùi vị nam tính nồng đậm phủ vào mặt, An Hòa há miệng ngậm một bên tinh hoàn, nước bọt theo khóe miệng chảy xuống. Ngậm một lát, An Hòa phun ra tinh hoàn, lại ngậm đầu đỉnh vào, miệng há thật to, muốn đem cả căn phân thân đều nuốt hết.

“Ah~” Triệu Khải Minh thoải mái ngửa đầu nhắm mắt lại, một tay vuốt tóc của An Hòa, rồi đem đầu cậu ấn sâu vào.

An Hòa bị ấn một cái làm đầu đỉnh đụng đến chỗ sâu trong yết hầu của cậu, khiến cậu thấy buồn nôn, nhưng đầu lại bị đè không cách nào ngẩng lên được. An Hòa nức nở vài tiếng, hơi giãy giụa, cậu đã sắp không thở nổi nữa rồi.

Triệu Khải Minh buông cậu ra, nhắm mắt nói:

“Được rồi, đổi cách khác đi”

Sau đó Triệu Khải Minh đẩy An Hòa ngã trên giường, nâng một chân của cậu lên, cầm lấy phân thân của mình đâm vào miệng hậu môn của An Hòa.

An Hòa còn chưa kịp thở thì từ hậu môn truyền đến nhiệt độ làm cho cả người cậu đỏ lên. Cậu nương theo dục vọng của mình, buộc chặt cơ bắp mũi chân, nhìn Triệu Khải Minh đẩy khao khát, hy vọng người trước mắt có thể mạnh mẽ xỏ xuyên cậu. Bàn tay của An Hòa lôi kéo áo sơ mi đã sớm nhăn nhúm, lộ ra ***g ngực trắng nõn, hai đóa anh đào hồng hồng đứng thẳng lên kích thích Triệu Khải Minh, hắn cúi đầu ngậm vào, đồng thời lấy tay vuốt ve bên kia.

An Hòa thỏa mãn thở dài một hơi, ôm đầu của Triệu Khải Minh, rên rỉ đầy *** đắng:

“A..., bác sĩ, vú của tôi thật ngứa, bác sĩ liếm thật thoải mái. Còn muốn, còn muốn nữa, A~, phía dưới của tôi lại ướt rồi, phía dưới cũng muốn nữa.”

“Muốn cái gì Bệnh nhân không nói rõ ràng, bác sĩ cũng không có cách nào trị bệnh nha.”

Triệu Khải Minh xoa xoa một bên núm vú của hắn, cười nói.

“A, tôi muốn đại phân thân của bác sĩ... mạnh bạo làm tôi... làm chết tôi”.

Triệu Khải Minh lập tức xách súng ra trận, đỡ lấy cơn thịnh của mình đâm vào trong tiểu huyết của An Hòa. Trong tiểu huyết đã có sẵn *** thủy tràn lan, vừa rồi lại được ngón tay khai thác, nên cơn thịnh tiến vào rất thuận lợi. Thế nhưng phân thân của Triệu Khải Minh vừa lớn vừa dài, vào một nửa thì bị kẹt, làm hai người đều có chút thống khổ.

Triệu Khải Minh bắt đầu nhẹ nhàng đưa đẩy, mỗi lần đều cố đâm sâu vào bên trong, rốt cuộc cũng đem toàn bộ côn thịt đâm vào.

“A...a... ưm...ưm...”Đưa đẩy mãnh liệt dần dần làm tiếng rên rỉ của An Hòa trầm khàn, đứt quãng.

Sau hơn trăm cái đưa đẩy, khoái cảm cường liệt xông thẳng lên não, Triệu Khải Minh đứng thẳng lưng, bắn từng luồng dịch thể vào sâu trong trực tràng, lấp đầy không gian nhỏ hẹp. An Hòa lớn tiếng rên rỉ, cũng đạt tới cao trào, phân thân cương cứng dù không được an ủi trực tiếp vẫn bắn ra, dịch thể phun đầy bụng và ngực. Triệu Khải Minh nằm trên người An Hòa nghỉ ngơi chót vót, mới từ từ rút côn thịt nửa cương cứng ra, dính đầy dịch thể, nhỏ từng giọt lên người An Hòa. An Hòa đang thất thần, thấy thể bắt đầu khôi phục chút lý trí, nhìn côn thịt của Triệu Khải Minh nuốt nuốt nước miếng.

An Hòa bò lên, một lần nữa quỳ trước mặt Triệu Khải Minh, đem phân thân của hắn ngậm vào miệng, dùng đầu lưỡi của mình liếm sạch sẽ dịch thể của hắn hòa lẫn với dịch ruột non của cậu.

Làm xong tất cả, An Hòa ngẩng đầu lên, vươn đầu lưỡi ra liếm chất lỏng trên khóe miệng: “Bác sĩ, ăn thật ngon, còn muốn nữa.”

3. Chương 3: Khám Bệnh – Hạ

Một tay Triệu Khải Minh nắm lấy cằm của An Hòa, tay khác hung hăng nhéo núm vú, cười nói:

“Thật đúng là tiểu *** đang, phía dưới lại ướt rồi phải không?”

An Hòa bị nhéo một cái lập tức có phản ứng, *** đang kêu lên:

“Đúng vậy, tôi chính là tiểu *** đang, so với phụ nữ còn *** đang hơn, tiểu huyết thật ướt a, bác sĩ giúp tôi đi.”

Tay của Triệu Khải Minh cầm lấy phân thân của An Hòa, cười nói:

“Việc này không nằm trong phạm vi trị liệu của bác sĩ nha.”

An Hòa kéo Triệu Khải Minh nằm xuống giường, chính mình thì ngồi lên bụng hắn, đại côn thịt của Triệu Khải Minh vừa cứng vừa nóng dính trên mông cậu, côn thịt bị cậu vận vẹo kẹt giữa hai mông, còn phải trái cọ xát.

“A, đại ca tốt bụng giúp tôi đi, tiểu huyết thật ngứa, trống rỗng quá, còn muốn nữa.”

An Hòa vừa cọ hai cái thì eo như muốn nhũn ra, cả người mềm nhũn ngã vào người Triệu Khải Minh, vì chênh lệch chiều cao hai người khá lớn nên đầu cậu vừa đụng đến ngực của Triệu Khải Minh, cậu liền cúi đầu ngậm núm vú của Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh bị cậu câu dẫn cả người nóng lên, đã chơi qua vô số người nhưng lúc này hắn lại có chút không giữ được, nghe tiếng rên rỉ ngọt ngào của An Hòa, hắn không muốn tiếp tục đùa giỡn nữa. Nhưng thêm chút tình thú thì vẫn có thể, vì thế Triệu Khải Minh xoa nắn hai mông của An Hòa, nói:

“Được rồi, muốn tôi giúp cậu không phải không được, gọi một tiếng ông xã nghe xem.”

“Ông xã ~, ông xã tốt ~, nhanh làm em đi, tiểu huyết của bà xã thật ngứa, nước đã chảy ra rồi, ông xã nhanh lên a.”

An Hòa không hề ngại ngần thay đổi cách xưng hô, *** đang kêu lên. Triệu Khải Minh cũng không nghĩ tới, thanh niên mới nhìn qua thật thanh thuần này lúc ở trên giường lại phóng dăng như vậy. Hắn đưa hai tay tách cánh mông của An Hòa ra, cẩn thận cắm phân thân của mình vào, nhưng vì tư thế này nên phân thân không vào sâu được. An Hòa lên xuống hai cái, bất mãn cắn lên ngực hắn. Triệu Khải Minh vỗ vỗ hai cánh mông của An Hòa, phát ra hai tiếng giòn vang, sau đó nâng eo. An Hòa lại mềm xuống, nước miếng theo khóe miệng chảy xuống ngực của Triệu Khải Minh, ***g ngực màu mật ong ánh lên tia *** mỹ.

Giường của phòng khám bệnh thật sự quá nhỏ, vận động không thuận lợi. Triệu Khải Minh ôm An Hòa ngồi dậy, kéo hai chân của cậu quăn quanh eo mình, bắt đầu một đợt đưa đẩy mạnh mẽ. Tư thế này làm hai người tiếp xúc càng chặt chẽ, An Hòa cảm nhận được nhiệt độ nóng rực sâu trong tiểu huyết, ôm lấy vai của Triệu Khải Minh, rên rỉ đứt quãng bên tai.

“A~, phân thân lớn của ông xã đâm sâu quá, thật thoải mái, ông xã, cục huyết muốn hồng mắt, nước tràn ra rồi.”

Triệu Khải Minh nghe vậy cơn thịt lại lớn thêm một vòng:

“Tiểu *** đang, tiểu dê tiện, bị ông xã làm thích lắm phải không Nhiều nước như vậy so với chó mẹ còn *** đang hơn. Có phải tao huyết này đã ném qua rất nhiều cơn thịt rồi không Đại cơn thịt của ông xã có thể thỏa mãn em sao”

An Hòa vội vàng giải thích: “Em là lần đầu tiên a, a~, thật sâu, nhanh lên nhanh lên, tao huyết của em chỉ cho ông xã đâm thôi.”

Triệu Khải Minh đột ngột ngừng lại, đỡ An Hòa đối diện: “Thật sao, có phải hôm nay em cố ý tới tìm anh không”

An Hòa bắt mắt nâng nâng mông, nức nở nói: “Đúng vậy, em thích ông xã nhất, chỉ cho ông xã làm, em nằm mơ cũng mơ thấy em cùng ông xã làm tình.”

Triệu Khải Minh đột nhiên hôn An Hòa, thay đổi vị trí của hai người, bắt đầu đưa đẩy mưa rền gió cuốn, so với vừa rồi nhanh hơn không biết bao nhiêu lần. Hắn luôn là người vô cảm, nhưng không biết vì sao khi nghe An Hòa nói thích hắn, Triệu Khải Minh thật kích động, muốn đem tiểu yêu tinh này làm chết trên giường.

An Hòa bị kịch liệt đưa đẩy phát không ra tiếng, đầu óc trống rỗng, hoàn toàn không biết mình nói cái gì, chỉ nghe theo bản năng và dục vọng, kêu lên *** đang:

“A~ a~, đâm em, đâm chết em, ông xã thật uy mãnh, đại cơn thịt thật lợi hại, thích nhất cơn thịt to lớn của ông xã.”

Triệu Khải Minh đâm chừng mười phút, đâm An Hòa đạt đến cao trào, phân thân của An Hòa lúc này đã mềm nhũn không còn bắn ra được gì. Vì thế Triệu Khải Minh cũng không nhẫn nại nữa, đem dịch thể nóng bỏng bắn trực tiếp vào dũng đạo của An Hòa. Rút cơn thịt còn nửa cứng rần ra, một lượng lớn hỗn hợp dịch thể cùng dịch ruột non chảy ra, lỗ nhỏ của cậu nhất thời không khép lại được.

Triệu Khải Minh thưởng thức mỹ cảnh trước mắt, không nhận được cảm di động lên chụp xuống vài tấm, đương nhiên không thể thiếu hình ảnh gương mặt ửng đỏ mê ly của An Hòa sau khi đạt tới cao trào.

An Hòa cảm nhận được có người đến gần, nâng tay lên ôm chặt cổ Triệu Khải Minh, nhắm mắt muốn cùng hắn hôn môi. Triệu Khải Minh hôn cậu một chút, từ chối ý định muốn làm tiếp của An Hòa, trấn an nói:

“Vấn đề của bệnh nhân này đã giải quyết xong, nên gọi bệnh nhân tiếp theo vào.”

An Hòa ôm chặt không để hắn tránh ra, bác sĩ Triệu làm cậu thật thoải mái, thật sự không muốn xa hắn chút nào. Mặc dù lúc trước An Hòa chỉ nghĩ được cùng bác sĩ Triệu làm một phát là cậu đã thỏa mãn lắm rồi, nhưng đã là con người thì đều có lòng tham, hiện tại cậu còn muốn cùng bác sĩ Triệu làm thêm mấy phát nữa, nếu có thể tiếp tục duy trì thì càng tốt.

Triệu Khải Minh nhặt quần dưới đất lên mặc vào, từ trong túi lấy ra một chiếc chìa khóa:

“Còn một giờ nữa mới tan làm, em vào trong xe chờ anh trước đi.”

An Hòa vô cùng cao hứng nhận lấy chìa khóa, vừa muốn đứng lên thì phát hiện eo và bắp đùi đều vô lực, vì vậy dùng ánh mắt tội nghiệp nhìn Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh xấu hổ ho một tiếng, dù sao cũng là hắn làm người ta thành như vậy:

“Được rồi, anh kéo màn lại, em nghỉ ngơi một lát đi.”

Vì thế An Hòa với đầy dấu vết làm tình trên thân thể, nằm trên giường trong phòng khám, Triệu Khải Minh ở ngay phía trước bức màn khám cho bệnh nhân tiếp theo.

4. Chương 4: Play Phòng Bếp- Thượng

Ngày đó sau khi tan làm, Triệu Khải Minh trực tiếp đưa An Hòa về nhà mình, trên đường hỏi ra mới biết hóa ra cậu chính là hàng xóm của mình mới chuyển đến ở tầng trên. Mỗi ngày Triệu Khải Minh đều đi sớm về muộn, chưa từng chú ý tới. Nhưng An Hòa lại là người để ý, huống hồ cậu là nghiên cứu sinh thời gian nhàn rỗi, ngày đầu tiên chuyển đến liền chú ý đến anh hàng xóm đẹp trai này rồi, mỗi đêm thường mơ thấy những giấc mộng kiều diễm. Cuối cùng An Hòa giả vờ đến xem bệnh, đạt thành mục đích.

Tuy rằng người ở tầng trên người ở tầng dưới nhưng An Hòa lại không muốn ở riêng, tựa hồ chỉ cần hai người không ở cùng nhau liền thấy không thoải mái. Mà Triệu Khải Minh cũng không chán ghét, đồng ý yêu cầu ở chung của An Hòa. Làm bác sĩ, sinh hoạt nghỉ ngơi của hắn không theo quy luật, thói quen sinh hoạt cũng không tốt, nhất là một ngày ba bữa rất khó đảm bảo. Nhưng từ ngày có An Hòa, ba bữa ăn được cải thiện hơn nhiều, bởi vì An Hòa có tay nghề đầu bếp rất giỏi.

Triệu Khải Minh đã trực ban liên tục bốn mươi tám giờ không ngủ, vừa về đến nhà liền đi ngủ bù, đến lúc hắn thức dậy trời đã chạng vạng tối. Ánh mặt trời hôm nay đặc biệt đẹp, ánh sáng màu đỏ cam xuyên qua cửa sổ sát đất ở ban công chiếu vào, toàn bộ căn phòng đều trở nên sinh động.

An Hòa mặc một chiếc áo T-shirt rộng rãi, đang bận rộn trong phòng bếp, khom lưng lấy cái khay trong tủ. Vì cúi xuống, T-shirt bị kéo lên, lộ ra cái mông trần trụi. Gần đây cậu có thói quen không mặc quần, để thuận tiện hai người có thể làm tình bất cứ lúc nào.

Triệu Khải Minh nhìn mà ngứa ngáy, đi đến sau lưng ôm lấy An Hòa. Cách quần ngủ rộng rãi, phân thân đã bán cương chọc vào mông của An Hòa.

“A, đừng phá, cơm tối sắp xong rồi, anh ăn cơm trước đã.”

An Hòa rất chú ý vấn đề sức khỏe, lại càng biết rõ ràng nếu bây giờ làm thì phải đến nửa đêm mới xong. Cậu thì không sao, nhưng Triệu Khải Minh đã không ăn gì cả ngày, dạ dày sẽ rất khó chịu.

Triệu Khải Minh cúi đầu, kề sát tai cậu liếm láp:

“Hiện tại anh muốn ăn em trước.”

Vừa nói vừa vén áo của An Hòa lên, một tay an ủi hai điểm anh đào, tay kia nắm lấy phân thân vẫn chưa cương của An Hòa.

An Hòa hướng thụ ngẩng đầu, phân thân cương lên nhanh chóng, lập tức không có lập trường rên rỉ:

“A~, thật thoải mái, ông xã ~, bên này cũng muốn.”

Triệu Khải Minh ôm An Hòa lên bàn, cúi đầu gặm mút một bên vú. Đầu vú của An Hòa màu phấn hồng, so với nữ sinh còn đẹp hơn, chọc người yêu thích, trong thời gian này được Triệu Khải Minh mút liếm thường xuyên càng thêm mãn cảm. Quả nhiên đầu nhũ mới được liếm vài cái, phân thân của An Hòa đã tràn ra một ít chất lỏng, hắn hoài nghi có một ngày Triệu Khải Minh chỉ cần liếm đầu nhũ cũng làm hắn bắn ra.

Triệu Khải Minh nhìn đầu vú lớn hơn một chút, cười nói:

“Em nói xem, anh có thể hút ra sữa không?”

“Ông xã dùng lực hút, thử xem có được không a.” An Hòa vừa nói vừa đem ngực hướng đến Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh có ý xấu né tránh, lấy ngón tay chọc chọc, nghe được An Hòa thở gấp càng thêm vui vẻ:

“Thật là *** đăng, em không học qua giáo dục giới tính sao, có muốn thầy giáo dạy lại em không Sữa chỉ có phụ nữ, sinh vật giống cái mới có nha, em là nam mà. Bất quá xem ra em rất muốn có sữa, anh có biện pháp này.”

An Hòa kích động nhìn Triệu Khải Minh mở tủ lạnh, thấy hắn cầm một hộp sữa chua đến, An Hòa liền hiểu rõ, chủ động đưa tay chống sau lưng, nửa nằm ở trên bàn chờ mong động tác của Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh đổ sữa chua lên ngực của An Hòa, sữa chua đậm sệt lạnh lẽo đọng đến đầu nhũ đang sưng nóng, sinh ra phản ứng kì diệu. Cả người của An Hòa run run, xúc động muốn bắn tinh.

Triệu Khải Minh cúi đầu ngậm lấy đầu nhũ, đem sữa chua xung quang liếm hết:

“Bà xã thật sự có sữa, sữa thật ngọt nha, em có muốn nếm thử không”

Nói xong lại hôn miệng của An Hòa, hai đầu lưỡi dây dưa cùng nhau, đẩy sữa chua trong miệng mình qua An Hòa, nước miếng pha loãng cùng sữa chua chảy xuống, nhìn qua giống như dịch thể.

Hôn xong, An Hòa vươn lưỡi liếm môi một vòng, chờ mong nói:

“Vẫn là dịch thể của ông xã ngon hơn.”

“Phải xem biểu hiện của bà xã, biểu hiện tốt mới có thưởng nha.”

Triệu Khải Minh nói xong liền cúi xuống liếm lộng tiểu huyết của An Hòa, chung quanh lông mao đã được cạo sạch sẽ, mà sau mỗi lần thao xong, hậu môn sẽ khô phục căng chặt, ngày càng hấp dẫn.

An Hòa dạng hai chân ra, hô hấp dần dần hỗn loạn, tiểu cục hoa bắt đầu co rút, phẳng phất như muốn kẹp lấy đầu lưỡi linh hoạt của Triệu Khải Minh.

“A ~~, thật ngứa, ông xã mau tiến vào, tao huyết bên trong thật ngứa, muốn đại phân thân của ông xã cơ.”

An Hòa vừa rên rỉ vừa dùng một chân cọ loạn xạ trên người Triệu Khải Minh, tiểu huyết bị liếm vừa mềm mại vừa ướt nhuận, bên trong dịch ruột non mãnh liệt trào ra, chuẩn bị nghênh đón đại côn thật tiến vào.

5. Chương 5: Play Phòng Bếp- Hạ

Triệu Khải Minh nắm hai chân lộn xộn của An Hòa nâng lên cao, lộ ra cúc hoa màu phấn hồng, phân thân cương lớn để tại miệng huyết, dùng đầu đỉnh thô thô vẽ vòng quanh. An Hòa cảm nhận được côn thật ở gần cố gắng thả lỏng chính mình, nhưng cậu vừa tiến lên trước một chút thì Triệu Khải Minh lại lui về sau. Tiểu huyết mới ngậm vào một nửa đầu đỉnh, lại trơn tuột ra càng làm cho An Hòa ngứa ngáy khó chịu.

An Hòa rên rỉ: “Ông xã, mau vào đi.”

“Sốt ruột như vậy, hai ngày nay ông xã không ở nhà sao không dùng gậy mát xa”

Triệu Khải Minh đâm nhẹ một cái, nửa đầu đỉnh đi vào rồi lại nhanh chóng rút ra. Tiểu huyết bị đâm mở ra khép lại, một dòng dịch ruột non trong suốt tràn ra rơi xuống bàn.

“Gậy mát xa sao bằng được đại côn thật của ông xã, em muốn bị ông xã đâm a~.”

An Hòa nói xong gác hai chân lên vai của Triệu Khải Minh, kéo hắn đến gần mình

Triệu Khải Minh cũng không tiếp tục trêu chọc cậu nữa, nhắm ngay tiểu huyết đâm thẳng vào.

“Aaaa!!”

Kích thích này khiến An Hòa kêu lên, gần đây tiểu huyết được sử dụng thường xuyên nên đã có độ co giãn nhất định, cậu cũng không bị thương nhưng côn thật to lớn đột ngột đâm sâu vào vẫn có chút đau. Nhưng sau đó là cảm giác thỏa mãn cùng khoái cảm ập đến, nội bích mềm mại bị nông ra hoàn toàn làm An Hòa có thể cảm nhận được gân xanh lòi ra trên côn thật.

Triệu Khải Minh bắt đầu nhẹ nhàng đưa đẩy, một tay không quên vuốt ve phân thân của An Hòa vì đau đón mà mềm xuống. Hai ngày trước họ chơi thật cao hứng, lông mu xung quanh đều đã được cạo sạch khiến cảm xúc bây giờ thật tốt:

“Thế nào, bà xã thích không Mới hai ngày không làm mà kẹp chặt quá, anh không di chuyển được.”

An Hòa thoải mái rên rỉ hai tiếng: “Đâm vài cái là được, anh làm nhanh lên a.”

“Em còn không vừa lòng sao”

Triệu Khải Minh tách hai chân cậu ra, bắt đầu đưa đẩy mạnh mẽ, mỗi lần đều đem côn thịt rút ra hoàn toàn lại đâm hết vào chỗ sâu nhất, An Hòa bị đâm chỉ có thể rên rỉ la lớn. Đâm như vậy một lát, tiểu huyết hơi giãn ra một chút, Triệu Khải Minh nhìn thấy trái dưa chuột kể bên liền nổi lên ý xấu.

“A, a~, thích đến chết, ông xã thật mạnh, nhẹ một chút, sắp bị đâm hỏng.”

An Hòa đang thích muốn bay lên, phát hiện Triệu Khải Minh ngừng lại lập tức bắt mồm nói:

“Sao lại ngừng, tiếp tục đi a~.”

“Tao huyết của em đã thả lỏng làm nước chảy ra, anh đang nghĩ biện pháp ngăn chặn lại.”

Sau đó dùng ngón tay thử nới cúc hoa ra, từng chút từng chút đi vào, thật đúng là có thể dung nạp.

“A, muốn nứt ra, a, tao huyết hồng mất, sâu một chút, sâu thêm chút nữa.”

Cảm giác căng trướng càng lớn càng tăng thêm khoái cảm kích thích, An Hòa khép hai mắt lại cảm thụ ngón tay từ từ xâm nhập vào bên trong tiểu huyết.

Triệu Khải Minh xác định cậu không sao, ngón tay đảo hai cái bên trong, mang ra một chút dịch ruột non, sau đó cầm dưa chuột không quá thô bên cạnh chậm rãi đâm vào. Mặt ngoài dưa chuột hơi lạnh, tiếp xúc với trực tràng nóng như lửa cùng đại côn thịt cương cứng, làm Triệu Khải Minh cùng An Hòa đều kích động mười phần.

“Chỗ nào là cúc hoa, rõ ràng là động đen không đấy, anh thêm một cây nữa cũng được.”

Triệu Khải Minh vỗ vỗ mông của An Hòa, côn thịt cùng dưa chuột thay nhau ra vào khiến hắn cũng kích thích hơn.

An Hòa đã bị thao nói không nên lời, cả người biến thành màu hồng phấn, sắc mặt mê ly sắp đạt đến cao trào, hai tay muốn nắm lấy vật gì đó nhưng trên bàn không có thứ gì có thể nắm được.

Triệu Khải Minh đặc biệt thích nhìn gương mặt thanh tú của An Hòa lộ ra biểu tình *** mỹ, tất cả đều là hắn mang đến, chứng minh mị lực của hắn. Nghĩ đến đây hắn đem côn thịt rút ra đưa đến trước mặt của An Hòa, đem đại phân thân cọ cọ vài cái lên mặt lên môi cậu. An Hòa vươn đầu lưỡi ra liếm liếm, đối với cậu mà nói, vị tanh mặn của côn thịt chính là mỹ vị ngon nhất thế gian. Triệu Khải Minh động hai cái, bắn dịch thể ra đầy mặt của An Hòa, từ thái dương chảy đến miệng lưu lại một đường dấu vết.

An Hòa mở mắt, ngón tay quẹt một chút dịch thể ngậm vào miệng, cười khúc khích:

“Thật nồng, ông xã hôm nay nhanh quá.”

Triệu Khải Minh nhướn mày, cư nhiên dám nghi ngờ năng lực của hắn, vì thế kéo An Hòa lại từ sau lưng đâm mạnh vào:

“Hôm nay ông xã thao em khóc mới thôi, cầu xin tha thứ cũng không được.”

Nói xong mông liền như motor chạy bằng điện, chín nông một sâu thao làm.

Giọng nói của An Hòa đã khàn khàn, bị va chạm ở phía sau làm cậu càng thêm rên rỉ đứt quãng. Triệu Khải Minh lấy dưa chuột lúc này vừa sử dụng nhét vào miệng của An Hòa:

“Tiểu *** đang, nếm thử hương vị tao huyết của mình đi, ăn ngon hay không”

An Hòa cũng không cần mà giống như khi khẩu giao cho Triệu Khải Minh, ngậm ở trong miệng vừa liếm vừa mút. Dưa chuột so với côn thịt của Triệu Khải Minh nhỏ hơn nhiều, cậu ngậm không chút khó khăn, thậm chí còn có thể liếm đến bàn tay đang cầm dưa chuột của Triệu Khải Minh.

Ánh mắt Triệu Khải Minh tối sầm, côn thịt lại lớn thêm một vòng:

“Thao, thật *** đáng, cái miệng nhỏ phía dưới được ăn còn không đủ thỏa mãn, miệng trên cũng đói khát như vậy.”

“A ~, muốn ăn đại côn thịt, ăn ngon a~”, An Hòa hàm hồ nói.

Triệu Khải Minh cầm dưa chuột ném qua một bên, nâng chân An Hòa lên điên cuồng đưa đẩy:

“Cho em ăn côn thịt, lớn chưa, đủ chưa, thật *** đáng a.”

“A a a, a a ân, nhanh lên, sâu vào, sâu thêm một chút, a ~, muốn bắn, ông xã nhanh làm tiểu *** đáng bắn ra.”

An Hòa kêu to, thân thể căng thẳng ngay cả tiểu huyết cũng co rút lại, giây tiếp theo liền bắn tinh, cả người xụi lơ nằm trên bàn.

Triệu Khải Minh vốn có thể nén nhịn, không ngờ An Hòa co rút quá lợi hại, hần không chú ý liền bị kẹp chặt bắn ra. May mắn An Hòa đang chìm đắm trong dư vị sau khi cao trào không chú ý đến, nếu không chắc cậu lại sẽ cười nhạo hần.

Kì cục lắm mấy bạn ạ, hôm trước mình đi hỏi xin tên tiếng Trung của tác giả bộ này để tìm raw giúp bạn mình, vì bạn mình mới edit, cần chạy QT để edit theo raw sẽ chính xác hơn, bạn ý bảo là không nhớ tên tiếng Trung của tác giả đó như thế nào, còn nhắc mình edit phải ghi nguồn nhà bạn ấy, nhưng một hai hôm sau mình thấy bạn ý up QT của 1 bộ khác cũng của tác giả đó. Vì sao phải làm vậy nhỉ Thật là ngộ ghê à....

6. Chương 6: Play Phòng Học

Hôm nay tới phiên Triệu Khải Minh được nghỉ, nhưng An Hòa lại phải đi học, rất lâu rồi Triệu Khải Minh không đến trường học vì thế muốn đi cùng An Hòa.

Tiết một là môn tự chọn tại phòng học lớn nhất nhưng sinh viên lại không nhiều lắm, ngồi thưa thớt phía trước, giáo sư cũng không điểm danh. Triệu Khải Minh có ý đồ kéo An Hòa ngồi xuống chỗ ít người nhất trong góc khuất, ai không biết còn tưởng hai người là đến mượn chỗ để tự học thôi.

Giáo sư đang giảng khí thế ngất trời trên bục, dưới này một bàn tay của An Hòa nắm phân thân của Triệu Khải Minh kéo ra khỏi quần, tay kia run run rẩy rẩy chép bài.

Trước khi đi Triệu Khải Minh cố ý bảo An Hòa mặc chiếc áo T-shirt rộng rãi nhất, hần dễ dàng thò tay vào nắm lấy đầu nhũ đã lớn gấp đôi của An Hòa xoa nắn. An Hòa cắn môi cố gắng không rên rỉ ra tiếng, dù bạn học ngồi cách bốn năm bàn, nhưng cậu vẫn sợ chỉ cần một tiếng rên nhỏ cũng bị họ nghe thấy được.

Triệu Khải Minh tựa vào bên tai của An Hòa nhẹ giọng nói:

“Ngoan, đừng cố chịu đựng, rên lên hai tiếng cho ông xã nghe đi, bọn họ sẽ không nghe được đâu.”

An Hòa liếc hần một cái, quả nhiên là phong tình vạn chủng, động tác trên tay cũng nhanh hơn. Tuy rằng không ai nhìn thấy, nhưng An Hòa vẫn có cảm giác như bại lộ trước mặt mọi người, vậy mà cậu còn đặc biệt hưng phấn, phân thân trong quần lót đã sớm cương cứng, quần kaki nhạt màu bị ướt một mảng lớn.

Triệu Khải Minh vừa ngậm vừa liếm vành tai của An Hòa, tay đưa xuống phía dưới cách lớp quần xoa nắn:

“Nhìn đi, ướt hết rồi, chắc chắn phía sau còn ướt hơn, người khác nhìn thấy còn tưởng em tiểu trong quần đó.”

An Hòa tưởng tượng một chút liên tưởng xấu hổ, tiểu huyết như có lông vũ cọ qua làm An Hòa ngứa ngáy khó chịu cọ cọ qua lại trên ghế. Triệu Khải Minh kéo An Hòa ngồi vào trong lòng mình:

“Dựa vào người anh nè.”

Bàn tay của Triệu Khải Minh sờ đến tiểu huyết, cách quần lót vẫn cảm nhận được nhiệt tình lưu lại.

An Hòa thật sự nhịn không được muốn rên rỉ nhưng nhìn bạn học ngồi phía trước lại ráng nhịn, vội quay đầu hôn môi cùng Triệu Khải Minh, mút lấy đầu lưỡi của Triệu Khải Minh dây dưa không nả. Đầu lưỡi dây dưa qua lại khiến An Hòa càng thêm động tình, tiểu huyết co rút nhanh hơn, An Hòa đã quen với cơn thịt của Triệu Khải Minh, ngón tay không thể nào làm thỏa mãn tiểu huyết cùng trực tràng của cậu, nước càng chảy ra An Hòa càng muốn được cơn thịt to lớn đâm vào.

“Tiểu bảo bối sốt ruột sao Nhanh ngồi lên trên người anh đi.”

Triệu Khải Minh kéo quần lót nâng người của An Hòa lên ngồi lên người mình.

An Hòa che miệng an an ổn ổn ngồi trong lòng của Triệu Khải Minh, tiểu huyết của An Hòa cùng phân thân của Triệu Khải Minh sát sao dán chặt cùng một chỗ. Ngay lúc An Hòa đang thỏa mãn, giáo sư đứng trên bục đột ngột ngắt đầu nhìn lướt qua khắp phòng học, sau đó lại cúi đầu nhìn sách giáo khoa. An Hòa bị dọa cứng cả người, sau khi chắc chắn giáo sư không phát hiện điều gì bất thường mới bình tĩnh lại, An Hòa ngồi mạnh xuống một cái, cơ hồ đem trứng của Triệu Khải Minh cũng ngậm vào tiểu huyết, phân thân cương cứng của An Hòa liền bắn ra. Tinh dịch bắn đầy trên bàn học chậm rãi rơi xuống đất, An Hòa đỏ mặt, nếu bị người khác nhìn thấy thì thật là xấu hổ.

Triệu Khải Minh cắn cắn sau gáy An Hòa, vuốt ve phân thân của cậu làm nó lại cương lên, sau đó hai tay vòng xuống đầu gối nhắc nhở An Hòa lên, vì sợ gây ra tiếng động quá lớn, Triệu Khải Minh chỉ chậm rãi lên xuống đưa đẩy nhẹ nhàng. An Hòa thoải mái rên rỉ nho nhỏ, y như con mèo hay phát tình vào mùa xuân. Triệu Khải Minh hơi hơi hối hận, làm tình trong phòng học tuy rất kích thích, nhưng không thể đưa đẩy mạnh bạo thật sự khó chịu. Càng nghĩ càng thấy không đã nghiệm, Triệu Khải Minh bảo An Hòa chống hai tay lên đầu gối của mình làm điểm tựa tự chuyển động lên xuống, còn hân vươn tay lên phía trước vuốt ve xoa nắn chơi đùa hai đầu nhũ của An Hòa.

Làm như vậy nửa tiết học, nhưng cả hai người đều không đạt được cao trào, luôn cảm thấy thiếu cái gì đó. Sắp đến giờ tan học càng làm An Hòa sốt ruột thêm.

“Người khác nhìn thấy sẽ rất rắc rối, anh muốn em giúp mút nó bắn ra không?”

Triệu Khải Minh cũng không có cách nào khác, đem An Hòa để xuống, An Hòa chui xuống gầm bàn quỳ giữa hai chân của Triệu Khải Minh cúi đầu ngậm cơn thịt vào, mới bắt đầu liền ngậm vào thật sâu, hương vị quen thuộc làm cậu say mê muốn ngừng cũng không được.

Chuông tan học vang lên, An Hòa đang cúi đầu nằm trên bàn giả bộ ngủ, trên tóc mai còn dính dịch thể của Triệu Khải Minh, không thể để cho bạn học nhìn thấy. Triệu Khải Minh vươn tay dùng ngón cái quẹt xuống dịch thể trên tóc, ngậm vào miệng liếm mút, nhìn qua muốn bao nhiêu gợi tình liền có bấy nhiêu. An Hòa nhắm mắt không nhìn Triệu Khải Minh, yên lặng đối tư thế, hai chân khép chặt, thật là đáng ghét, phân thân lại cương lên.

7. Chương 7: Xe Rung

Vì chưa thỏa mãn nên An Hòa bỏ tiết sau muốn kéo Triệu Khải Minh đi về nhà. Không ngờ Triệu Khải Minh còn sốt ruột hơn An Hòa, vừa ngồi vào trong xe liền không nhịn được cởi sạch quần áo của An Hòa.

An Hòa nằm ở ghế sau rộng rãi, nhịn không được đá đá vài cái vào Triệu Khải Minh đang cố sức cởi quần áo của mình:

“Anh nói xem, có phải anh mua xe này để có thể làm tình bất cứ lúc nào không, không biết đã làm với bao nhiêu người trong xe rồi.”

Triệu Khải Minh ném quần áo lên ghế trước nói:

“Em nói thật oan cho anh, trừ quán rượu và khách sạn anh không làm tình chỗ nào khác nha.”

Nói xong Triệu Khải Minh nâng một chân của An Hòa lên trước ngực, cảm thán đứa nhỏ này thật mềm dẻo.

“Lại nói dối em, rõ ràng trong bệnh viện đều làm qua rồi.”

An Hòa vừa cười hì hì vừa nói, trong lòng cậu rất vui vẻ, câu này của Triệu Khải Minh cho dù là nịnh bợ thì An Hòa cũng cảm thấy rất vui.

Triệu Khải Minh tiếp tục giải thích: “Không phải tại em quá *** đáng sao, ai dám quyến rũ anh trong phòng khám ở bệnh viện chứ”

Lại nói Triệu Khải Minh vẫn chưa từng làm chuyện khác người như vậy, tuy bình thường Triệu Khải Minh là khách quen ở quán rượu, kéo người vào toilet làm tình cũng có nhưng làm trong lúc đang khám bệnh thì đây thật sự là lần đầu tiên.

An Hòa nghe vậy rất cao hứng vòng tay quanh cổ của Triệu Khải Minh hôn môi. Triệu Khải Minh biến bị động thành chủ động, mút liếm cái miệng nhỏ nhắn của An Hòa không buông, làm An Hòa không nhịn được ngứa ngáy vòng hai chân quanh thắt lưng của Triệu Khải Minh. Triệu Khải Minh nhìn thấy đúng thời cơ liền đâm mạnh côn thịt vào.

An Hòa thật vất vả mới đẩy được Triệu Khải Minh ra, há miệng thở dốc, phía dưới bị đâm làm hơi thở của An Hòa hỗn loạn:

“Khốn kiếp, làm em suýt nghẹn chết.”

Triệu Khải Minh đâm mạnh hai cái rồi dừng lại: “Tiểu yêu tinh, càng ngày càng kiêu ngạo, dám mắng ông xã nữa.”

“A ~, thật thích, ông xã ơi em sai rồi, đừng dừng lại a~.”

An Hòa giật giật chân trái đã hơi mỏi, gác lên lưng ghế lái, hai đùi mở lớn thành hình chữ V, thuận tiện cho Triệu Khải Minh thao cạo. Hiện tại An Hòa càng ngày càng tùy hứng trước mặt Triệu Khải Minh, lúc trước An Hòa sẽ nghe lời Triệu Khải Minh, Triệu Khải Minh thích *** đáng kiểu nào An Hòa đều làm theo kiểu đó. Bây giờ thỉnh thoảng An Hòa sẽ ngang bướng một chút, đại khái là vì cảm giác được địa vị của mình trong lòng của Triệu Khải Minh.

“Muốn ông xã làm cũng được thôi, nói cái gì dễ nghe đi.”

Triệu Khải Minh không chỉ ngừng lại mà côn thịt cũng rút ra, cúi xuống ngực của An Hòa liếm mút để lại đầy dấu vết ái muội màu đỏ nhìn như trái dâu tây. Làn da của An Hòa vừa trắng vừa mềm, xoa nắn hơi mạnh tay liền để lại dấu vết rõ ràng, mặt trong đùi, trên mông, cả người đều là dấu vết làm Triệu Khải Minh vô cùng có cảm giác thành tựu.

An Hòa cắn chặt răng không muốn chịu thua dù Triệu Khải Minh đang vuốt ve khắp người cậu đốt lửa, trong khoảng thời gian này hai người đã biết rõ nhược điểm của nhau, biết triệt để không sai một chút, hướng chỉ hiện tại Triệu Khải Minh đang gặm cắn phần bụng và đùi trong của An Hòa, liếm láp toàn thân của cậu, hơi thở nóng rực phun lên phân thân nhưng lại không chịu đựng chạm, An Hòa sớm đã quen hàng thật sủng thật như thế nào chịu được.

Giảng co một đoạn thời gian, An Hòa khẽ cắn môi, dù sao cũng không phải là lần đầu tiên, vẫn là mình nói trước đi. Vì thế An Hòa nâng cao giọng, cười quyến rũ nói:

“Ông xã ~ ~”.

Đây là lần đầu tiên Triệu Khải Minh nghe được An Hòa giả giọng nữ, ngoài ý muốn là nghe thật hay:

“Không ngờ em còn có bản lĩnh này, xem ra không chỉ miệng nhỏ phía dưới *** đáng giống nữ nhân, sẽ tự tràn ra nước mà miệng nhỏ phía trên cũng rất giống nha.”

“Giống không, hay không, ông xã kiểm tra liền biết nha ~.”

An Hòa tiếp tục nói bằng giọng nữ, đây chính là bí quyết tuyệt mật của cậu, người bình thường đều không thể nào bắt chước được.

Triệu Khải Minh nắm phân thân của An Hòa vuốt ve hai cái:

“Nhưng mà nữ nhân không có tiểu phân thân, cũng không có bản tinh. Gọi thêm mấy tiếng ông xã sẽ cho em thoải mái.” Nói xong Triệu Khải Minh ngậm lấy phân thân của An Hòa liên tục phun ra nuốt vào.

An Hòa hiểu rõ ý của Triệu Khải Minh, bắt đầu rên rỉ bằng giọng nữ:

“A a a a a, thật nóng, a a a a, miệng của ông xã thật lợi hại, a ~, muốn bắn, muốn lên đỉnh a ~.”

Trong miệng ngậm phân thân, bên tai lại nghe giọng nữ rên rỉ *** đang, trong nháy mắt Triệu Khải Minh thác loạn, đồng thời dâng lên cảm giác khoái cảm lạ thường, Triệu Khải Minh đẩy nhanh tốc độ khẩu giao. Cảm nhận được An Hòa sắp bắn tinh, Triệu Khải Minh cũng không nỡ ra, mút mạnh khiến An Hòa bắn trực tiếp vào miệng mình. Sau đó Triệu Khải Minh hôn lên miệng của An Hòa, môi lưỡi dây dưa, hơn phân nửa dịch thể chảy xuống theo khóe miệng, còn lại đều vào bụng của hai người.

“Em gái nhỏ, dịch thể ăn ngon không, muốn ăn nữa không?”

“Còn muốn, muốn dịch thể của anh trai, dịch thể ăn thật ngon, miệng nhỏ phía dưới cũng muốn ăn, muốn mang thai con của anh trai.”

“Được thôi, đâm chết em, làm đến khi em mang thai đứa nhỏ, khiến dịch thể lấp đầy âm đạo.”

Triệu Khải Minh nói xong liền bắt đầu đưa đẩy, càng đâm càng sâu phẳng phất như đang tìm kiếm tử cung bên trong.

An Hòa ôm lấy bờ vai quần hai chân quanh thắt lưng của Triệu Khải Minh, cả người đều lơ lửng. Theo nhịp đưa đẩy, An Hòa giống như đang ngồi trên xích đu đưa lên đưa xuống. Cuối cùng tìm đúng tần suất, hai người chuyển động lên xuống như đồng cốc, so với những lần làm tình trước kia càng thêm kịch tính, đâm càng lúc càng sâu hơn vào tiểu huyết.

“A, a, không được rồi, quá, quá sâu, đâm đến tử cung rồi, anh trai a~, âm đạo của em bị đâm hư rồi, anh trai thật dũng mãnh, còn thật to thật dài, mau, nhanh lên ~, a, a ~.”

“Tiểu *** đang, dịch thể của anh trai đây, mau nhận lấy, mau sinh con cho anh trai.”

Triệu Khải Minh vừa nói xong liền bắn từng luồng dịch thể vào tiểu huyết, giống như là sợ dịch thể sẽ chảy ra không dùng được, Triệu Khải Minh không rút còn thật ra mà nằm lên người của An Hòa.

8. Chương 8: “thầy Ơi, Em Sai Rồi.”

Vừa qua kỳ thi cuối kỳ, An Hòa sắp xếp lại chồng sách tham khảo, chuẩn bị đem trả cho thư viện trường. Vì có bài học lần trước, An Hòa không muốn Triệu Khải Minh cùng đi đến trường học nữa, nhưng vì sách quá nhiều làm An Hòa không thể mang hết một mình, đành phải sử dụng lao động miễn phí là Triệu Khải Minh. Dù sao đem trả sách rồi về nhà ngay, chắc là không có việc gì...đâu

Tất nhiên là có vấn đề! Không có mới là lạ!

Để sách trên bàn của thủ thư, Triệu Khải Minh kéo An Hòa vào trong thư viện nói là muốn tìm hai quyển sách nghiên cứu. An Hòa mơ hồ có dự cảm xấu, đến khi bị kéo đến giá sách chứa đầy thư tịch triết học trong góc khuất, An Hòa chưa kịp phản ứng liền bị Triệu Khải Minh đè lên giá sách hôn dồn dập, khiến An Hòa chưa kịp giãy giụa đã trầm mê.

Ngay lúc hai người đang hôn nhau quên hết trời đất chợt có tiếng bước chân đến gần, An Hòa nháy mắt phản ứng đẩy Triệu Khải Minh ra giả vờ đang tìm sách. Người nọ đi đến giá sách bên cạnh rồi dừng lại một

lát mới bỏ đi. Mãi cho đến khi không còn nghe tiếng bước chân nữa An Hòa mới bình tĩnh thả lỏng cơ thể, phát hiện Triệu Khải Minh dán vào sau lưng mình từ lúc nào không biết. Vòng eo nhỏ nhắn rơi vào tay của Triệu Khải Minh ngứa ngáy khó chịu, An Hòa tránh phải tránh trái lại không dám lớn tiếng.

“Anh điên rồi hả sẽ bị người khác nhìn thấy đó.”

“Yên tâm đi, bên này không có ai đến đâu.”

Triệu Khải Minh trượt hai tay bên hông của An Hòa đến giữa xoa nắn, không ngoài ý muốn sờ đến một mảng ướt đầm:

“Em xem, lại ướt nữa rồi.”

Vì để An Hòa toàn tâm chuẩn bị thi cuối kỳ, hai người đã nhịn không làm tình một tháng nay, nên chỉ cần đụng chạm đơn giản cũng làm cho An Hòa ngứa ngáy khó chịu. Nhưng An Hòa vẫn lo lắng sẽ có người đến bất cứ lúc nào, càng tức giận Triệu Khải Minh làm cậu rơi vào hoàn cảnh trở trêu này, An Hòa hung hăng cắn ngực Triệu Khải Minh, còn dùng răng nanh gặm hai phát.

Một chút đau đớn càng làm cho Triệu Khải Minh thêm hưng phấn, An Hòa nhỏ bé giãy giụa khiến hắn sinh ra dục vọng muốn chinh phục. Triệu Khải Minh đẩy An Hòa vào giữa góc tường và kệ sách, kéo quần xuống nâng một chân của An Hòa lên đặt ở tầng ba của kệ sách đối diện, phân thân đã cương cứng và tiểu huyết của An Hòa lộ ra trong không khí.

“Bạn học An thật không ngoan nha, thư viện là nơi để học tập, sao em lại có thể *** đấy như vậy”

Triệu Khải Minh bắt đầu đóng vai thầy giáo, dùng ngón trỏ nhẹ nhàng chạm vào phân thân đã cứng rắn, chọc tiểu gia hỏa run rẩy tràn ra một tia chất lỏng trong suốt, theo đường gân xanh lòi ra chảy xuống, cuối cùng rơi xuống đất tạo ra tiếng vang tí tách trong không gian yên tĩnh dị thường.

An Hòa như muốn ngừng thở, sợ phát ra tiếng sẽ làm “thầy giáo” tức giận, tiếng nước tí tách nhỏ xuống không ngừng càng làm cho An Hòa vừa xấu hổ lại vừa kích thích, mặt trong đùi được vuốt ve đùa giỡn làm An Hòa không thể cự tuyệt dục vọng đang nổi lên:

“Thầy ơi, em...em sai rồi...làm ơn...thầy ơi làm ơn phạt em đi ~.”

An Hòa nói đứt quãng, gương mặt đỏ hồng thật *** mỹ, vòng eo mềm mại vô lực dựa vào kệ sách phía sau chống đỡ. Triệu Khải Minh nuốt nước bọt, kéo khóa quần của mình:

“Thật sự là nên phạt em, nhưng không có thước ở đây làm sao bây giờ”

An Hòa vươn tay định nắm lấy côn thịt nhưng bị Triệu Khải Minh đè tay lại, An Hòa chờ mong nhìn côn thịt thô to nói:

“Thầy làm ơn dùng đại côn thịt xử phạt em thật mạnh đi.”

“Tí tách”, lại thêm một tiếng nước rơi xuống sàn vang lên, sau đó âm thanh trở nên nhanh dần. Lúc này không chỉ có nước từ phân thân rơi xuống mà có cả ở tiểu huyết phía sau chảy ra. Triệu Khải Minh sờ soạng mông của An Hòa, quả nhiên đã ướt nhẹp rồi tỉnh rồi mù.

“Nhanh như vậy, xem ra bệnh của bạn học An đã trở nên nghiêm trọng.”

Triệu Khải Minh cầm phân thân thô to nói: “Bây giờ nhận lấy sự trừng phạt của thầy đi, bạn học *** đấy.”

An Hòa khẩn thiết muốn nhận trừng phạt của “thầy giáo” rướn người lên phía trước. Triệu Khải Minh kéo đùi của An Hòa lên cao, nhắm ngay miệng huyết đang mấp máy đâm mạnh vào. Tiểu huyết ướt nhẹp hoàn toàn không cản khuếch trương dạo đầu, vì là trừng phạt nên Triệu Khải Minh cũng không ôn nhu mà mạnh bạo đâm chọc.

“A!”. An Hòa không nhịn được kêu lên, lại lập tức cắn môi không dám phát ra tiếng động.

Triệu Khải Minh mạnh bạo đâm vài cái, không nghe thấy tiếng kêu *** đấy của An Hòa cảm thấy không quen, nắm chặt bóp miệng của An Hòa:

“Thích sự trừng phạt của thầy không Sao không nói tiếng nào, không hài lòng sao”

“Không, không, không có...thầy ơi, em...em sai rồi ~, thầy tiếp tục đi ~.” An Hòa vừa nói vừa thở dốc.

Triệu Khải Minh lại đưa đẩy ra vào, liềm liềm bờ môi bị cắn rách của An Hòa:

“Nhìn thái độ biết nhận sai của em, thầy sẽ thưởng cho em, em chỉ cần ngoan ngoãn đón nhận là được rồi.”

An Hòa vịn lấy giá sách, tư thế đứng một chân không dễ giữ thăng bằng, hướng chi chân của cậu đã bắt đầu mềm nhũn mất đi sức lực. Dù có dựa vào giá sách và Triệu Khải Minh, An Hòa cũng không đứng nổi nữa. Nhưng nghĩ đến phần thưởng kịch liệt tiếp theo, An Hòa lại không muốn kêu dừng lại.

Triệu Khải Minh đang ôm một bên đùi nên dễ dàng phát hiện An Hòa cả người căng cứng và bắp thịt vô lực run rẩy, vì vậy Triệu Khải Minh nâng chân bên kia lên làm hai chân của An Hòa quấn vòng quanh eo mình, chính mình ôm lấy An Hòa. Tư thế này khiến trọng lượng của An Hòa đều đặt trên người của Triệu Khải Minh, hơn nữa còn làm cho đại côn thịt đâm vào càng sâu.

Không được bao lâu An Hòa hoàn toàn quên mất chính mình đang ở trong thư viện, đứt quãng rên rỉ:

“A ~, thật thích, thật sâu a~, thầy thật giỏi, đại côn thịt của thầy thật thô to, đâm chết em, tiểu huyệt muốn hồng mắt, a ~.”

“Thật là một sinh viên *** đang, thầy dạy em như thế nào Nói lớn tiếng như vậy không sợ người khác đến sao Hay là em thật ra rất muốn người khác đến xem bộ dáng đâm đang của mình”

Triệu Khải Minh nâng mông của An Hòa ôm toàn thân của cậu vào trong lòng rồi đi ra ngoài. An Hòa khấn trương cả người đều căng cứng lại, trong bụng đạo phía sau truyền đến từng đợt khoái cảm co rút ngày càng nhanh, An Hòa không biết nên dừng lại hay tiếp tục nhưng cậu biết mình không có cách nào dừng được. Chỉ cần nghĩ đến sẽ có người nhìn thấy phản ứng đối khát của mình, An Hòa vừa sợ vừa chờ mong.

“Nhìn đi, dưới đất đều là *** thủy của bạn học An, người khác nhìn thấy sẽ nghĩ thế nào Người đến người đi trong thư viện lúc nào cũng có thể xuất hiện ở đây, em lại dám ở đây phát tình, *** thủy chảy đầy trên sàn, chờ bất cứ người đàn ông nào đến dùng đại côn thịt của bọn họ hung hăng cắm vào tao huyệt của em.”

An Hòa xấu hổ chảy nước mắt nhưng lại nói theo ý của Triệu Khải Minh:

“Vâng, em là tiểu *** đang luôn muốn đàn ông thao. Thầy ơi nhanh lên, em muốn đại côn thịt của thầy đâm tao huyệt, muốn bị nhiều người vây xem, xem thầy thao tao huyệt của em, xem tao hóa phát tao.”

Triệu Khải Minh nghe An Hòa *** đang kêu cũng chịu không nổi, nhanh chóng đưa đẩy vài cái rồi bắn ra, sau đó buông An Hòa xuống dựa vào tường thở dốc. An Hòa không chỉ phóng đang mà còn phối hợp cùng Triệu Khải Minh vô cùng ăn ý, dù là *** từ lẳng ngữ hay là kích thích phía dưới đều vô cùng phù hợp, thật sự là khiến hần luyện tiếu buông ra.

An Hòa ngồi dưới sàn đợi dư vị sau khi cao trào qua đi, dần dần khôi phục đầu óc, nhớ đến biểu hiện vừa rồi của mình mà sợ hãi. Nếu thật sự có người nhìn thấy không chừng sẽ bị lên trang nhất vào ngày mai. Nhưng vừa nghĩ đến loại kích thích này, cậu lại có cảm giác động tình. Vì thế An Hòa đứng lên cúi người xuống hai tay vịn vào giá sách, nâng mông cao lên nói với Triệu Khải Minh:

“Thầy ơi, em còn muốn

.”

Bàn tay của Triệu Khải Minh đánh lên cái mông ướt đầm của An Hòa phát ra tiếng vang thanh thúy:

“Đâm đang như vậy, muốn ép khô thầy sao.”

“Đúng vậy, muốn dịch thể của thầy lấp đầy bên trong trực tràng để em mang về nhà.”, An Hòa lắc lắc mông lộ ra tiểu huyệt ý đồ câu dẫn Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh tách hai cánh mông đầy thịt ra đâm thẳng côn thịt vào:

“Thật muốn mọi người nhìn thấy bộ dạng *** đang này của em, ngoan ngoãn ngậm chặt, thầy đem dịch thể cho em hết.”

An Hòa bị đưa đẩy đâm chọc kịch liệt, hai đầu nhũ đứng thẳng trước ngực ma sát liên tục vào giá sách. Tiểu huyết cũng theo từng đợt kích thích mà co rút càng nhanh, kẹp Triệu Khải Minh thích muốn điên lên.

Hai người đang say sưa chiến đấu bỗng nhiên giọng phát thanh vang lên:

“Các bạn sinh viên chú ý, thư viện sắp đóng cửa, mong các bạn ra về đúng giờ.”

Hai người nghe xong ngây ngẩn cả người, An Hòa nhớ lại hôm nay là thứ sáu, thư viện sẽ đóng cửa sớm hơn bình thường để kiểm tra.”

An Hòa khóc nức nở kêu lên: “Anh mau đi ra, mau đi ra.”

Nếu thật sự bị người khác nhìn thấy, An Hòa sợ sẽ không thể tiếp tục học ở trường.

Triệu Khải Minh nhanh chóng hoàn hồn:

“Đừng lo lắng quá, anh biết một lối đi thoát hiểm sẽ không đóng cửa, lát nữa từ đường đó đi ra về là được.”

“Nhưng mà...lát nữa sẽ có người đến kiểm tra.” An Hòa không yên lòng nói.

Triệu Khải Minh đỡ vòng eo mềm nhũn của An Hòa, đem người ôm vào lòng:

“Vậy mình đi đến chỗ sẽ không ai tìm được.”

Theo bước chân của Triệu Khải Minh, An Hòa ở trong lòng hẩn lắc lư lên xuống, ở phía dưới còn thịch ra ra vào vào tiểu huyết, chảy ra một bãi *** thủy.

Đèn trong lối thoát hiểm được điều khiển bằng âm thanh, Triệu Khải Minh đi rất nhẹ nên đèn không sáng lên. Đến chỗ rẽ gần cầu thang có một cái bàn học, không biết vì sao lại để ở đây, lại rất sạch sẽ. Triệu Khải Minh cởi áo sơ mi của mình trải lên bàn rồi để An Hòa nằm lên.

“Nơi này sẽ không bị ai phát hiện.”

An Hòa hôn miệng của Triệu Khải Minh, lúc này sắp cao trào bị cắt ngang, bây giờ An Hòa càng thêm cơ khát khó chịu, không muốn nói gì nhiều chỉ muốn Triệu Khải Minh hung hăng thao cạo. Đôi môi tách ra phát ra một tiếng “Ba” làm đèn bật sáng chiếu lên khoe miệng óng ánh *** mỹ.

Triệu Khải Minh đặt An Hòa nằm nghiêng, nâng một chân đặt lên vai mình, hướng về phía trước đâm mạnh vào thẳng đến chỗ sâu nhất.

An Hòa nắm lấy cạnh bàn, dùng đạo bị ma sát thời gian dài hơi tê dại, nhưng cảm giác hưng phấn vẫn truyền đến, tiểu huyết co rút ngày càng nhanh, khoái cảm càng nhiều.

Ngoài cửa bỗng truyền đến tiếng bước chân, đây là một nữ giáo sư, giày cao gót không làm khó được bước đi uyển chuyển của cô ấy. Âm thanh vang lên từ xa đến gần rồi dần dần nhỏ lại, rất nhanh liền đi mất.

Tổng cộng cũng không quá hai phút, An Hòa gắt gao che miệng của mình không dám phát ra âm thanh. Đưa đẩy mạnh bạo phía sau này giờ cũng không ngừng lấy một giây, khoái cảm bao phủ toàn thân của An Hòa, cậu nhắm mắt đạt đến cao trào lần thứ ba. Dương vật run rẩy tràn ra một chút chất lỏng, An Hòa đã đến cực hạn, có thể tưởng tượng được nếu tiếp tục cao trào lần nữa cậu sẽ không bắn ra được gì.

Triệu Khải Minh nắm lấy đùi của An Hòa vuốt ve, ngón tay hữu lực xoa nắn khắp nơi để lại đầy dấu vết xanh tím. Triệu Khải Minh đưa đẩy ra vào nhanh hơn, rốt cuộc bắn ra giữ đúng lời hứa dùng dịch thể lấp đầy toàn bộ dùng đạo vừa nóng vừa ướt đầm của An Hòa. Triệu Khải Minh rút còn thịch đã mềm một nửa ra nói:

“Kẹp chặt lại, về đến nhà thầy còn kiểm tra đó.”

An Hòa run rẩy cố co rút kẹp chặt tiểu huyết nhưng vẫn có một ít dịch thể chảy ra:

“Thầy ơi, kẹp không được ~.”

Triệu Khải Minh cười cười lấy ra một cái trứng rung:

“Nhìn nè, mới mua xong liền có cơ hội dùng tới rồi.”

Trúng rung không lớn lắm nhưng vừa đủ để ngăn chặn dịch thể chảy ra từ tiểu huyết.

9. Chương 11: Bảo Bối Thỏ Con, Ăn Cà Rốt Không

Triệu Khải Minh cố ý đặt phòng dành cho tuần trăng mật, bên trong không chỉ bày trí ngọt ngào ấm áp, mà trong ngăn tủ còn chuẩn bị đầy đủ các loại đồ chơi ***. Triệu Khải Minh vô tình mở ngăn kéo, nhìn thấy các loại trang phục kì dị liền nổi lên ý xấu.

An Hòa tắm rửa xong đi ra, lúc này ở bãi biển làm tình quá mức mãnh liệt, bây giờ cậu có chút không thoải mái. Thế nhưng vừa nhớ lại một màn trên bờ cát, cả người An Hòa lại nóng lên, như có vật gì đó trong bụng đạo qua lại, phân thân dần dần ngẩng đầu. An Hòa đối tư thế ngồi trên sofa cố gắng bình tĩnh lại.

Triệu Khải Minh cầm một cái rương nhỏ trong tay đi ra nói:

“Mau đến xem nè, bọn họ chuẩn bị cho mình rất đầy đủ.”

An Hòa nhìn qua, bên trên là một cái tai thỏ đặc biệt nổi bật, bên dưới thấy không rõ lắm, chỉ thấy là một đồng dây dợ linh tinh bằng vải, không biết là cái gì.

Triệu Khải Minh ngồi xuống kế bên An Hòa, cầm ra một bộ đồ hình con thỏ:

“Bảo bối mặc vào thử xem”

“Đây là của phụ nữ mặc nha, em không cần.”, An Hòa hờn dỗi đẩy bàn tay trước mặt ra.

“Bảo bối đẹp như vậy, mặc vào nhất định càng đẹp hơn.”, Triệu Khải Minh thò tay vào áo ngủ, tiếp tục dụ dỗ:

“Nhìn cái đuôi nhỏ nè, thật dễ thương.”

Đuôi thỏ là một cục lông xù tròn tròn, nhưng có gắn một cái phân thân giả thật dài chạy bằng điện.

An Hòa nhìn mà trong lòng ngứa ngáy, bọn họ rất ít dùng đạo cụ, chuyển đi này được Triệu Khải Minh an bài chu đáo, ngay cả ở khách sạn cũng chọn phòng trăng mật, không bằng thỏa mãn một chút yêu cầu của Triệu Khải Minh. Vì thế An Hòa cầm lấy cái tai thỏ nói:

“Em không biết mặc vào như thế nào, anh muốn nhìn thì...”

“Đương nhiên là anh giúp em mặc vào!”

Triệu Khải Minh hưng phấn cởi đồ của An Hòa ra, đem bộ đồ con thỏ giúp An Hòa mặc vào. An Hòa đội tai thỏ trên đầu, thân trên mặc cái bikini màu đỏ có gắn một dải lông tơ màu trắng ở mép trên, thân dưới mặc quần lót chữ T màu trắng, phía sau tất nhiên là cái phân thân giả có gắn đuôi thỏ khi này. Còn có bốn cái vòng ở cổ tay, cổ chân gắn lông thỏ xù xù mềm mại, hai đùi thon dài thẳng tắp cũng mang đôi tất chân màu trắng.

An Hòa co quắp đứng nhìn chính mình trong gương, vừa xấu hổ vừa hưng phấn, gương mặt đỏ bừng thấp thỏm nhìn Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh đánh giá trên dưới một chút, dáng người của An Hòa nhỏ nhắn tinh tế, mặc bộ đồ con thỏ này đặc biệt thích hợp, nhất là phần ngực bằng phẳng là hần thích nhất. Triệu Khải Minh khều khều cái đuôi nhỏ, bật công tắc lên, phân thân giả bên trong bắt đầu chấn động rung lắc.

Hắn lại lấy trong rương ra một cái gậy nhỏ trên có gắn lông trắng. Triệu Khải Minh cầm trên tay vung hai phát, dùng phần đỉnh nhẹ nhàng lướt qua điểm mẫn cảm trên người của An Hòa, từ phía sau tai đến trước ngực lưu luyến cọ cọ, xuống dưới rón rỏi đi đến nơi bí mật như ẩn như hiện. Quần lót chữ T không thể bao bọc phân thân đã hoàn toàn cương lên, Triệu Khải Minh vung hai cái liên làm phân thân nhảy ra, lộ hơn phân nửa ra ngoài.

An Hòa đã nằm nghiêng trên thảm, lông vũ nhẹ nhàng lướt qua làn da mang đến cảm giác ngứa ngáy khiến cậu nhin không được co quắp, sau mông truyền đến cảm giác hư không làm An Hòa thật khổ sở.

Triệu Khải Minh dùng cây gậy chọc chọc lên phân thân của An Hòa:

“Hiện tại em là sủng vật nhỏ của chủ nhân, biết nên làm gì không?”

An Hòa cuộn cả người lại, trên mặt là một tia mờ mịt không hiểu rõ.

“Xem ra chủ nhân phải dạy bảo bồi một chút, đến đây nằm sắp xuống.”

Triệu Khải Minh chỉ chỉ bàn chân, sủng vật nên có bộ dáng của sủng vật. An Hòa bò dưới đất, đặt đầu lên hai bàn tay, nâng cao mông nằm sắp xuống.

“Đúng là có thiên phú.”

Triệu Khải Minh sờ sờ đỉnh đầu của An Hòa tán thưởng, vuốt ve hai cái tai thỏ như đang âu yếm sủng vật. An Hòa dụi dụi thân mình, dùng mặt cọ lên chân của Triệu Khải Minh muốn được khen thưởng nhiều hơn:

“Chủ nhân ~.”

Triệu Khải Minh háng giọng, ngồi thẳng trên ghế sofa, vén áo ngủ lên, kéo đầu của An Hòa ấn đến đại côn thịt đang ngẩng cao nói:

“Bảo bồi thỏ con, em thích cà rốt nhất, muốn nó không?”

An Hòa vội gật gật đầu, vươn đầu lưỡi ra muốn liếm, nhẹ nhàng liếm một chút đầu đỉnh. Triệu Khải Minh mở lớn hai chân, côn thịt lộ ra hoàn toàn nói:

“Kế tiếp liền chờ xem biểu hiện của bảo bồi.”

An Hòa há miệng mút mạnh lỗ nhỏ trên đầu đỉnh, mang ra một tia chất lỏng sền sệt, dính trên khóe miệng. Triệu Khải Minh ngồi yên chờ động tác tiếp theo của cậu. An Hòa giống như tìm được trò chơi mới, không dùng đầu lưỡi liếm như bình thường hay làm mà đem toàn bộ côn thịt ngậm thật sâu vào miệng hút mạnh. Triệu Khải Minh nhắm mắt lại hít thở dồn dập vì khoái cảm to lớn ập đến. An Hòa hút mạnh trên đầu đỉnh quả thật làm Triệu Khải Minh muốn bắn ra.

An Hòa buồn rầu nhìn côn thịt còn chưa bắn ra, ủy khuất nói với Triệu Khải Minh:

“Chủ nhân ~, em muốn uống nước cà rốt.”

“Em tự mình hút ra đi, hút mạnh là sẽ có.”

An Hòa chu môi tiếp tục ngậm phân thân thô to, lên xuống phun ra nuốt vào liếm láp. Côn thịt trong miệng lớn thêm một vòng, An Hòa nhận ra liền hút thật mạnh lỗ nhỏ trên đầu đỉnh, như ý muốn thỏa mãn nhấp nước cà rốt.

Triệu Khải Minh còn đang thở dốc sau khi cao trào, An Hòa đã nằm xuống thảm trước mặt hắn:

“Chủ nhân ~, em cứng rồi.”

Triệu Khải Minh vươn chân ra cọ cọ phân thân của An Hòa, dùng nhón chân cái lên xuống cọ xát vuốt ve. An Hòa ngậm ngón tay của mình liếm say mê, dục vọng phía dưới dâng lên đang đợi được cao trào làm đầu óc của cậu trở nên mê muội. Nhưng cậu biết bây giờ mình không thể vọng động, vì thế An Hòa vuốt ve mơn trớn hai điểm hồng phấn trước ngực, nước miếng thấm ướt ánh lên óng ánh, bikini bị cởi ra vướng trên cổ.

“A ~, thật nóng, a ~, chủ nhân đang hút sữa của em, thích quá, tiểu huyết ngứa quá ~, chủ nhân mau đi vào a ~.”

Triệu Khải Minh vươn chân lên phía trước ma sát một bên đầu nhũ của An Hòa, hắn cảm công tắc chính đuôi thỏ lên cường độ cao nhất:

“Quả nhiên là một con thỏ *** đáng. Nghe nói con thỏ phát tình suốt bốn mùa trong năm, chỉ cần đem hai con thỏ để ở chung là chúng có thể làm tình bất cứ lúc nào, có đúng không?”

“Đúng vậy a ~, thỏ là *** đáng nhất, thỏ sủng vật đang phát tình, cầu chủ nhân mạnh bạo thao em ~.”

An Hòa ngậm lấy một ngón chân mang mùi sữa tắm của Triệu Khải Minh mút mát.

“Khó mà làm được, sưng vật như vậy xứng đáng được chủ nhân sướng hạnh sao. Tiểu huyết đã có vật kia còn không hài lòng. Sưng vật không ngoan như vậy nên trừng phạt mới đúng.”

Triệu Khải Minh tắt công tắt cái đuôi thỏ. An Hòa bắt đầu rầm rì phản đối:

“Không cần, chủ nhân thật đáng ghét, động một chút, chủ nhân ~.”

Triệu Khải Minh không để ý lấy một cái roi nhỏ trong rương ra, đánh lên mông của An Hòa lưu lại một vết ửng hồng.

“A!!!”, An Hòa bị đau kêu lên, cả người hơi run run.

Triệu Khải Minh nhìn biểu cảm của An Hòa liền biết là không phải rất đau, lại đánh tiếp một roi. Sau vài cái âm thanh kêu đau của An Hòa biến thành *** đang rên rỉ, gợi tình đến nỗi Triệu Khải Minh không kìm được nóng cả người, roi rơi xuống càng nhanh hơn. Hai cánh mông trắng nõn đầy đặn của An Hòa phủ đầy vết roi hồng hồng càng thêm kích thích Triệu Khải Minh.

Tần suất roi quất xuống càng nhanh, An Hòa càng rên rỉ lớn tiếng hơn, dịch ruột non tràn ra làm lông xù trên cái đuôi thỏ bị ướt xẹp lại hơn phân nửa.

“A, a ~, chủ nhân tha mạng, cầu, cầu xin chủ nhân a~, muốn, muốn bắn a ~.”

An Hòa rên lớn đạt tới cao trào bắn đầy ra dưới làn roi của Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh nhìn một màn thần kỳ như vậy, sau đó đem tai thỏ và bikini cởi ra, cúi người hôn hôn An Hòa còn đang thất thần:

“Sao rồi, có khỏe không”

An Hòa đỏ mặt nói: “Không sao, anh không cắm vào sao”

“Được không, mông em có đau lắm không”, Triệu Khải Minh có chút không dám đụng đến da thịt của An Hòa, hẳn không thể tin toàn bộ là do mình gây ra.

An Hòa hôn mạnh một cái nói: “Không sao hết, không đau lắm đâu.”

“Vậy thả lỏng người, anh sẽ làm thật nhẹ nhàng ôn nhu.”

Triệu Khải Minh ôm An Hòa vào phòng ngủ nhẹ nhàng đặt lên giường lớn mềm mại thoải mái. An Hòa vội vàng nói:

“Em thật sự không sao mà.”

Triệu Khải Minh vừa nhớ lại vừa nói: “Vừa rồi thích không”

An Hòa nhỏ giọng nói thầm: “Không thích sẽ không bị làm bắn ra nha.”

“Vậy lần sau chúng ta thử lại xem sao.”, Triệu Khải Minh thấp giọng cười nói: “Kế tiếp chính là phần thưởng của em, từ từ hưởng thụ.”

Triệu Khải Minh không làm hành động gì mới mẻ khác lạ nữa mà ôn nhu hôn An Hòa từ đầu đến chân, nhẹ nhàng tiến vào, mỗi động tác đều chậm rãi, nâng niu giống như đối xử với bảo vật trân quý nhất của mình.

Sau khi đạt tới cao trào thêm lần nữa, trước mắt của An Hòa trở nên tối đen. Trước khi hôn mê cậu chợt nghĩ, có phải Triệu Khải Minh đã yêu mình thật lòng rồi không.

10. Chương 12: Áo Cưới, Động Phòng Hoa Chúc

Hôm sau lúc An Hòa tỉnh lại đã là buổi trưa, cậu cảm thấy tiểu huyết phía dưới hơi mát lạnh và ỉn ỉn đau, chắc do Triệu Khải Minh vừa bôi thuốc cho cậu.

Triệu Khải Minh mang bữa trưa đi vào nói:

“Tỉnh rồi hả Phía dưới của em hơi sưng đỏ, hôm nay ở trên giường nghỉ ngơi đi. Ngày mai anh dẫn em đến một nơi.”

An Hòa nghe vậy liền nổi lên hứng thú, nhất định đòi đi ngay hôm nay. Tâm trạng của An Hòa rất tốt, cậu có linh tính nơi sắp đến sẽ rất thú vị.

Triệu Khải Minh chịu thua không có biện pháp cự tuyệt An Hòa, lấy hai bộ quần áo mang tới, áo sơ mi và quần tây áo vest trắng, còn có hai cái nơ bướm. Ở Hawaii mà mặc như vậy là rất long trọng, nếu mặc hết ba lớp quần áo có thể bị nóng đến choáng váng.

“Ăn mặc long trọng như vậy, đi tham dự hôn lễ sao?”

An Hòa không hề e dè cởi hết quần áo để thay đồ, lộ ra toàn thân loang lổ đầy dấu vết tình ái, nhất là hai mông phủ đầy vết roi làm Triệu Khải Minh lập tức nhớ đến cuộc làm tình điên cuồng ngày hôm qua.

Triệu Khải Minh tiến lại gần xoa xoa dấu vết trên mông: “Đi rồi biết, tiểu huyết của bảo bối còn đau không?”

An Hòa uốn éo mông cười nói: “Ông xã thổi thổi sẽ hết đau.”

Triệu Khải Minh thật sự quý xuống thổi thổi hai mông của An Hòa, còn hôn mạnh một cái phát ra tiếng vang thật lớn.

“Thấy ghét, có để em đi ra ngoài chơi nữa không?”

An Hòa lung lay phân thân đã nửa cương lên, biểu tình trên mặt lại không phải là muốn đi chơi ngay lập tức mà đầy vẻ mời gọi.

Triệu Khải Minh hiếm khi cự tuyệt, lấy áo sơ mi mặc cho An Hòa nói:

“Sinh hoạt *** đều đặn mới tốt cho cơ thể, nhanh lên, sắp trễ rồi.”

An Hòa bĩu môi để Triệu Khải Minh mặc quần áo cho mình, trong lòng không được vui đi ra cửa.

“Thật sự đi tham gia hôn lễ hả?”

Giáo đường trên bờ biển rất đẹp, kiến trúc to lớn tuyệt đẹp đứng sừng sững ở giữa biển xanh mây trắng, vừa trang nghiêm vừa lãng mạn. Bên ngoài giáo đường được trang trí đầy hoa hồng, trắng vàng đỏ xen lẫn vào nhau thật bắt mắt, không biết ai là người tinh tế như vậy.

“Thích không”, Triệu Khải Minh lắc lắc mười ngón tay đan xen nhau của hai người cười hỏi.

Thích thì sao, cũng không phải cho mình. An Hòa nghĩ trong lòng, tâm trạng vừa mới cao hứng có chút suy sụp, trả lời trái với lương tâm:

“Không thích chút nào.”

“Thật sự không thích?”

Triệu Khải Minh lấy một hộp nhỏ từ trong túi ra nói: “Vậy còn cái này, cũng không thích?”

An Hòa sững sờ nhìn cái hộp nhỏ, ngàn vạn lần đừng nói cho cậu biết bên trong là nhẫn nha.

Triệu Khải Minh quỳ một chân xuống, mở hộp ra giơ lên trước mặt An Hòa:

“Bảo bối, gả cho anh nha”

An Hòa hưng phấn không nói nên lời, kích động ôm lấy Triệu Khải Minh, cậu hoàn toàn không đoán được Triệu Khải Minh sẽ cầu hôn mình. Trời đất ơi, ngay cả trong mơ cậu cũng không dám ảo tưởng, vậy mà việc này lại thành sự thật.

Triệu Khải Minh khó khăn đứng lên, lau nước mắt trên mặt của An Hòa, ôn nhu nói:

“Bảo bối đừng khóc, cha sứ đang chờ kìa, chúng ta đi vào trước đi.”

Hôn lễ chỉ có hai chú rể và nhân chứng là vị cha sứ, thế nhưng An Hòa cực kỳ thỏa mãn. Thời điểm hôn nhau cậu chỉ hận không thể đem người nuốt luôn vào bụng, Triệu Khải Minh kề vào tai cậu uy hiếp:

“Bảo bối mà cứ tiếp tục hôn như vậy là ông xã muốn...”

An Hòa sờ soạng thắt lưng của Triệu Khải Minh cắt lời nói:

“Muốn thì muốn.”

Tại giáo đường làm một phát Ý kiến hay, nhưng Triệu Khải Minh không muốn bọn họ động phòng qua loa như vậy.

“Trong khách sạn đã chuẩn bị đầy đủ, đi về thôi.”

Lúc đang ăn bữa tối dưới ánh nến, An Hòa muốn nhanh chóng về phòng nhưng cứ bị Triệu Khải Minh kéo dài. Thẳng đến lúc tối mật, Triệu Khải Minh mới kết thúc bữa tối kéo dài đi về phòng.

Căn phòng hỗn độn lúc trước đã được quét tước dọn dẹp sạch sẽ, trên giường được rải đầy cánh hoa hồng, các tủ xung quanh đều được đặt sắp xếp thơm.

“Cám ơn ông xã ~.”

Trong lòng An Hòa tràn ngập cảm kích, lúc trước trong giới Triệu Khải Minh có tiếng là hoa hoa công tử, thế mà lại thật lòng nguyện ý hứa hẹn với mình.

Triệu Khải Minh ôm An Hòa vào lòng hôn nhẹ hai cái lên môi:

“Bảo bối không cần khách khí, chỉ cần nhớ kỹ lời hứa hẹn, ngoan ngoãn để cho ông xã thao cả đời.”

“Em đều nghe lời anh, ông xã muốn làm thế nào cũng được.”

“Vậy được rồi, trước hết thay quần áo đi, cô dâu mới xinh đẹp của anh.”

Triệu Khải Minh cố ý chuẩn bị áo cưới cho An Hòa, phần trên bó ngang ngực, phía dưới là váy lụa thật dài xếp nhiều tầng, vừa xinh đẹp vừa mờ ảo như trong mơ.

Bộ này so với đồ con thỏ hôm qua đẹp hơn rất nhiều, An Hòa nhanh chóng thay rồi nhìn vào gương:

“Đáng tiếc không có ngực...”, nói xong ủy khuất nhìn qua Triệu Khải Minh.

“Để ông xã xoa bóp cho nó lớn lên.”

Triệu Khải Minh cách lớp vải xoa xoa niết niết, lấy hai cái đệm ngực giả ra, qua lớp vải mỏng manh có thể thấy rõ hai đầu nhũ đã cứng lên.

Toàn thân An Hòa nóng lên, tuy rằng bình thường cậu cũng rất mẫn cảm, nhưng hôm nay lại phá lệ *** đang, bị sờ soạng ngực vài cái mà phía dưới đã ướm đầm.

“Nén thơm là anh cố ý chọn đó, em thích không?”

Triệu Khải Minh gặm cắn hai tai mẫn cảm của An Hòa, bàn tay đè lại thắt lưng không cho cậu tránh né. Sắp xếp này là Triệu Khải Minh nhờ người bạn ở nước ngoài đem về, có tác dụng kích dục. An Hòa dựa ra sau ngã vào lòng của Triệu Khải Minh, hai chân bóng loáng cọ cọ lên lớp lụa trắng mềm mại, hai tay vịn vào vai ôm lấy cánh tay của Triệu Khải Minh muốn tiếp xúc nhiều hơn.

Triệu Khải Minh ngậm vành tai đầy đặn của An Hòa, hai tay không ngừng vuốt ve đầu nhũ. Áo cưới không có bộ ngực đầy đặn chống đỡ lưng lay rớt xuống, kẹt ở trên thắt lưng. Do bị quần áo ma sát, đầu nhũ đã sưng đỏ, bị Triệu Khải Minh xoa nắn càng thêm cứng rắn.

“Có phải lớn hơn rồi không?”

Một tay của An Hòa mò đến côn thật cương cứng của Triệu Khải Minh cười nói:

“Thật lớn a ~. Ông xã, hôn em.”, An Hòa quay đầu lại hôn môi Triệu Khải Minh.

Triệu Khải Minh mút lấy đầu lưỡi của An Hòa dẩy đưa qua lại, hai ngón tay xoa nắn đầu nhũ, thỉnh thoảng lại véo mạnh. An Hòa hàm hồ kháng nghị, Triệu Khải Minh hơi buông ra mới nghe rõ là An Hòa không vui vì hấn bỏ rơi đầu nhũ bên kia.

“Thật là tham lam nha.”

Triệu Khải Minh thả An Hòa nằm xuống giường phủ đầy cánh hoa, cúi đầu hôn đầu nhũ bị văng vể nầy giờ, dùng răng cắn nhẹ, đầu lưỡi quét qua quét lại rồi đột nhiên nhả ra cắn mạnh xuống da thịt bên cạnh. An Hòa bị đau khó chịu, nắm lấy tóc của Triệu Khải Minh nói:

“Ông xã, a ~, ông xã ~, nóng quá, thật ngứa a ~.”

“Đúng là một đứa nhỏ hư.”, Triệu Khải Minh cắn đầu nhũ một cái hung tợn nói:

“Gọi ba ba!”

An Hòa sưng sốt một chút, sau đó vừa xấu hổ vừa chờ mong nói:

“Ba...ba ba...”

“Con trai ngoan, lát nữa ba ba có phần thưởng cho con.”

Triệu Khải Minh vén làn váy lên, cơ hồ phủ lên nửa người trên của An Hòa. Thân dưới quang lỏa hoàn toàn không mặc gì bất ngờ bại lộ, An Hòa không kịp chuẩn bị tinh thần kẹp hai chân lại cọ cọ, hai tay quơ lung tung trên giường, cầm lấy cánh hoa hồng đặt lên miệng, mùi hương hoa làm cậu nhìn không được muốn cắn một cái.

Dương vật của An Hòa không giống của Triệu Khải Minh màu đỏ tím thô to mà mảnh dài màu hồng phấn, hình qua có phong vị khác hẳn. Triệu Khải Minh ngậm phân thân của An Hòa vào miệng, hai tay nâng niu vuốt ve trứng trứng.

“A ~, ba ba khẩu giao cho con ~, a, thật thích, ba ba ~”

An Hòa dùng đùi kẹp đầu của Triệu Khải Minh rên rỉ lung tung:

“A, ba ba, rất kích thích, con trai muốn bắn, ba ba nhanh lên, sâu hơn nữa ~, thao chết con ~”

Triệu Khải Minh đem đầu lưỡi dính vào lỗ nhỏ sau đó hút mạnh hai cái, An Hòa sướng khoái bắn ra. Trong miệng của Triệu Khải Minh tràn đầy dịch thể, hai ngày nay làm tình quá nhiều dịch thể có chút lỏng và không nồng như trước. Triệu Khải Minh hôn môi An Hòa trao đổi dịch thể, dính cả vào cánh hoa hồng trên miệng, An Hòa vươn đầu lưỡi ra liếm sạch, cả cánh hoa cũng nuốt vào. An Hòa không những *** đáng mà còn rất biết cách cầu dẫn người khác.

“Ba ba, ba ba, tiểu huyệt của con thật ngứa, muốn được đại côn thịt của ba ba thao.”

An Hòa vận vẹo cơ thể, cậu có thể cảm nhận được ga giường dưới lớp váy đã bị dịch ruột non của mình thấm ướt một mảnh lớn. Ba ba sẽ trừng phạt cậu sao Thật chờ mong nha.

“Con trai ngoan mau nâng chân lên, để ba ba nhìn xem có phải tao huyệt của con đã chảy đầy *** thủy rồi không”

Triệu Khải Minh hôn một đường từ mặt trong đùi lên đến tiểu huyệt hơi sưng đỏ như ẩn như hiện dưới hai cánh mông.

“Ba ba mau nhìn đi, nhìn thấy được không”

An Hòa chủ động kéo hai đùi thành một góc bẹt, cậu đã luyện yoga suốt mấy tháng nay, độ mềm dẻo của cơ thể ngày càng tốt. Một dòng dịch ruột non vừa lúc chảy ra, lướt qua miệng huyệt đổ au rồi rơi xuống cánh hoa hồng phía dưới, cảnh tượng này phối hợp cùng ánh nến mờ ảo càng thêm *** mỹ.

Triệu Khải Minh vươn đầu lưỡi ra liếm dòng *** dịch còn đang chảy xuống, vẽ một vòng tại miệng huyệt, sau đó từ từ đưa đầu lưỡi vào tiểu huyệt ướt át.

“A ~, ba ba liếm tiểu huyết của con, đầu lưỡi đang đi vào, a a a~, con trai nhịn không được nữa ~.”

An Hòa rên rỉ không ngừng nói ra những lời *** đáng. Triệu Khải Minh cố gắng vươn đầu lưỡi vào sâu bên trong, lại đem đầu lưỡi liếm qua lại, tiểu huyết bị kích thích co rút làm hắn hơi đau.

“Ba ba, a ~, muốn đại côn thịt của ba ba, quá nhỏ, ngứa quá a ~, ba ba ~.”

An Hòa kêu không ngừng, cảm giác trống rỗng làm tiểu huyết càng thêm co rút, đầu lưỡi hoàn toàn không thể thỏa mãn cậu, An Hòa càng thêm khó chịu, *** thủy chảy ra tràn lan như đang kêu gào thèm khát một côn thịt thật thô to thật cứng rắn đâm vào.

Nén thơm đã chảy hơn một nửa làm không khí trong phòng càng trở nên kiêu diễm đầy dục vọng, hai người càng lúc càng say mê kích thích lẫn nhau. An Hòa dùng lụa trắng cọ xát đầu nhũ của mình muốn rách da, nhưng cảm giác đau đớn càng làm hắn mê muội hơn.

“Được rồi, nghe lời bảo bối.”, Triệu Khải Minh trấn an hôn hôn đùi hắn, lấy áo mưa ra muốn mang vào.

An Hòa nghe được âm thanh xé mở bất mãn nói: “Không được dùng cái đó.”

Hai người bọn họ đã rất lâu không có dùng áo mưa, An Hòa thích cảm giác được bắn trực tiếp vào bên trong. Vì khó tẩy rửa, mỗi lần làm vậy Triệu Khải Minh đều giúp cậu móc ra, ngón tay thon dài ra ra vào vào, một lần tẩy rửa là một lần làm tình.

“Cái này không giống, em thử xem sẽ biết.”

Côn thịt chậm rãi đâm vào, khác với trước đây bóng mượt nóng rực, cảm giác lần này lại là lạnh lẽo nham nhám khiến An Hòa run lên. Trên bề mặt như có gì đó lồi ra, ma xát với nội bích mềm mại mãi mãi, gợi ra một trận run rẩy.

“Bảo bối, thoải mái không?”

“A ~, ba ba, lạnh lạnh thật thoải mái, ba ba, còn muốn ~.”

An Hòa cào cánh tay của Triệu Khải Minh, trên da thịt nhanh chóng lưu lại từng đường móng tay.

Triệu Khải Minh cúi người xuống trao cho An Hòa một nụ hôn ngọt ngào, môi lưỡi dây dưa không nỡ buông ra, phía dưới lại đưa đẩy không ngừng đem côn thịt đâm sâu vào nơi ấm áp mềm mại nhất. Từng tiếng kêu “ba ba” của An Hòa làm Triệu Khải Minh trở nên kích động, tăng nhanh tần suất đưa đẩy, mị thịt đỏ tươi bị kéo ra một chút ánh lên tia sáng ướt át *** mỹ. Nhưng Triệu Khải Minh vẫn cảm thấy không đủ, hắn lại tăng thêm lực như muốn đem tiểu huyết của An Hòa đâm đến chảy máu mới bằng lòng bỏ qua. Trong lúc vô tình hắn nghĩ đến vết máu, tuy rằng An Hòa là nam nhưng nếu đem động phòng hoa chúc nhìn thấy cảnh đó nhất định sẽ rất đẹp.

Tiểu huyết đã trở nên tê dại, ần ần phát đau, An Hòa cảm thấy mình không thể tiếp tục được nữa, liên tục làm tình điên cuồng suốt mấy ngày nay, cơ thể của cậu đã không chịu nổi. Hôm qua làm xong An Hòa đã hôn mê bất tỉnh, hôm nay có nén thơm kích dục, hai người làm tình so với hôm qua còn kịch liệt hơn. Nhưng cậu không muốn ngừng lại, thậm chí còn muốn mạnh hơn sâu hơn nữa. An Hòa ôm lấy Triệu Khải Minh, dây dưa hôn môi quên cả hít thở, phối hợp với tiết tấu của Triệu Khải Minh mà dùng đưa phần eo.

Bên trên làn váy cưới dính không biết bao nhiêu dịch thể, từng dấu vết loang lổ chứng minh tình hình chiến đấu rất kịch liệt. Tinh dịch ướt đầm thấm sâu vào lụa trắng thô ráp, hai loại xúc cảm bất đồng biến hóa qua lại hòa quyện vào nhau, lay động trái tim người hữu tình.

Áo cưới trắng tinh thuần khiết dính một chút máu đỏ hồng, Triệu Khải Minh cố ý để áo cưới ở nơi dễ nhìn thấy nhất rồi ôm lấy An Hòa đã một lần nữa ngất đi, an tâm đi vào giấc ngủ.

11. Chương 13: Trang Phục Hầu Gái, Tự An Ủi, Play Ban Công

Trở về từ Hawaii đã lâu, An Hòa vẫn còn cảm giác lâng lâng hạnh phúc, so với trước kia càng thêm dính lấy Triệu Khải Minh, thậm chí rất tự giác làm “hiền thê”, tất cả việc nhà đều làm gọn gàng ngăn nắp, còn yêu cầu Triệu Khải Minh làm bất cứ chuyện gì cũng đều phải cho cậu biết. Triệu Khải Minh cũng nguyện ý sủng cậu, đáp ứng hết mọi chuyện. Tiếc là gần đây ở bệnh viện rất bận, Triệu Khải Minh không có cả thời gian nghỉ ngơi, đừng nói là rảnh rỗi an ủi An Hòa đang cô đơn tịch mịch.

Hiện tại An Hòa đang ngồi bệt ở dưới đất đối diện với gương lớn sát đất, trong gương phản chiếu hình ảnh An Hòa đang mặc một bộ đồ hầu gái, phần dưới là váy phồng rất ngắn hoàn toàn không che đậy được hai cánh hông cong nảy, bên trên mặc tạp dề màu trắng làm bằng những sợi nhỏ chẳng có tác dụng che đậy gì.

Một chấn động kịch liệt xẹt qua làm An Hòa khó chịu nâng hông lên cao, lộ ra nửa đoạn gậy mát xa đang chạy bằng điện, phát ra âm thanh “tư tư”. Màn hình máy tính bên cạnh đang chiếu cảnh hai người đàn ông đang làm tình. An Hòa cách vài dẹt xoa nắn đầu nhũ, một tay bỏ vào miệng vừa quấy vừa mút liếm, tưởng tượng mình đang hôn môi Triệu Khải Minh.

Nhưng vậy vẫn không đủ, nhất là gậy mát xa đang chạy với công suất lớn nhất trong tiểu huyệt, căn bản không thể so sánh với cơn thịt của Triệu Khải Minh. Dù An Hòa có cố ý chọn lựa cái giống với kích thước cơn thịt của Triệu Khải Minh nhất, nhưng nó vẫn không có tần suất và cường độ đưa đẩy giống Triệu Khải Minh vẫn làm.

Âm thanh *** đang truyền ra từ máy tính làm An Hòa khó chịu, vươn tay cầm lấy gậy mát xa đưa đẩy mạnh hơn. An Hòa quỳ hai chân trên sàn, nửa người trên nằm trên giường rên rỉ nói:

“A, cơn thịt của ông xã, đâm thật sâu, a ~ cơn thịt thật lớn, a~, không được, ông xã mau đâm em bắn ra...”

An Hòa nhắm hai mắt tăng nhanh động tác trên tay, phối hợp với âm thanh và hình ảnh trong máy tính rất cuộc đật tới cao trào. Tinh dịch trắng đục bắn lên váy đen và mép giường, An Hòa lấy ngón tay quẹt một chút rồi đâm vào tiểu huyệt phía sau chọc quấy hòa lẫn cùng dịch ruột non, lại ngậm vào miệng nói:

“Tinh dịch của ông xã ăn ngon quá...”

Triệu Khải Minh vừa về đến nhà liền thấy cảnh tượng này, bảo bối của hắn đang mặc quần áo tình thú ghé vào mép giường, cả người tỏa ra hương vị ***, phía sau lộ ra tiểu huyệt hồng hồng mấp máy. Triệu Khải Minh im lặng cởi quần áo, đến gần ôm lấy lưng An Hòa nói:

“Không được nhúc nhích, đại gia ta muốn cướp sắc.”

An Hòa giật mình hoảng sợ nhưng phản ứng lại rất nhanh biết là Triệu Khải Minh đã về, không tiếp tục giãy giụa mà hữu khí vô lực nói:

“Đại gia tha mạng, tôi là người đã có gia đình, ông xã mà biết sẽ rất tức giận.”

“Cùng nói có thật không, ai lại để tiểu tao hóa *** đang ở nhà một mình tự an ủi như vậy chứ, không bằng cùng đi theo đại gia, để cùng ném thử đại cơn thịt của đại gia”

Triệu Khải Minh kéo một tay của An Hòa để lên cơn thịt còn chưa cương của mình. Bàn tay của An Hòa dính đầy dịch thể trơn ướt rất nhanh làm cho cơn thịt trở nên cứng rắn.

An Hòa nuốt nước miếng suy xét một chút trình tiết và cơn thịt trước mắt cái nào quan trọng hơn, vưng hồ hồ nói:

“Tôi vẫn muốn đại cơn thịt của ông xã.”

Triệu Khải Minh thật cao hứng, dù chính hắn cũng không biết mình cao hứng vì cái gì, đem An Hòa ôm vào lòng hôn xuống:

“Đúng là bảo bối của ông xã, gần đây anh bận quá không quan tâm đến em, thật sự xin lỗi bảo bối.”

An Hòa căn bản không rảnh trả lời, nhanh chóng sa vào nụ hôn nồng nhiệt, vòng hai tay qua ôm lưng của Triệu Khải Minh. Đầu vú bị chính An Hòa xoa nắn đứng thẳng lên ma sát với cơ ngực của Triệu Khải Minh thỉnh thoảng còn cọ cọ qua lại cùng đầu nhũ của Triệu Khải Minh, phát sinh khoái cảm mạnh mẽ như luồng

điện chạy qua. Triệu Khải Minh vuốt ve mơn trớn khắp cơ thể của An Hòa. Gần đây An Hòa cố gắng rèn luyện, dáng người mảnh khảnh trở nên kiện mỹ, lộ ra đường cong cơ bắp, nhân ngư tuyến dần dần hiện rõ, cảm xúc so với trước đây càng tốt.

An Hòa nâng một chân treo lên bên hông của Triệu Khải Minh ma xát qua lại, tiểu huyết bị gây mát xa khuếch trương đang kêu gào được lấp đầy lần nữa.

“Cô hầu gái xinh đẹp đừng gấp nha.”

Triệu Khải Minh cười cười hôn một cái lên đùi cậu, liếc nhìn cửa sổ sát đất trong phòng, đêm nay trăng sáng đẹp như vậy có lẽ nên đổi địa điểm làm tình.

Trong phòng ngủ có một cái ban công được An Hòa trang trí trải thảm lông dê và một cái bàn nhỏ, bình thường An Hòa hay đọc sách nghỉ ngơi ở đó. Triệu Khải Minh đem bàn nhỏ chuyển vào trong phòng, trải thêm một cái đệm mỏng rồi đặt An Hòa lên. Đèn trong phòng bị tắt hết, chỉ còn ánh sáng của mặt trăng phủ lên hai người như một tầng lụa trắng. An Hòa ngẩng đầu nhìn chủ nhân của mình, đôi mắt mang theo hơi nước mở to không hề có sợ hãi mà là tình cảm tràn đầy.

An Hòa chủ động nâng chân đặt trước ngực, thẹn thùng quay đầu đi nhẹ giọng nói:

“Mời ngài vào, chủ nhân của em.”

Triệu Khải Minh không chút khó khăn đem côn thịt đâm vào, tháo nơ bướm trên tạp dề cột vào phân thân của An Hòa:

“Chủ nhân cho phép mới được bắn ra, làm bắn thảm là phải tự giặt đó, tiểu hầu gái của anh.”

Dương vật của An Hòa rạo rức nóng lên nhưng cậu vẫn ngoan ngoãn trả lời:

“Dạ được, chủ nhân của em.”

Triệu Khải Minh ưỡn mạnh hạ thân, ánh mắt lại chuyển qua nhìn về phía đối diện. Một tia chớp lóe qua rồi biến mất làm mọi vật xung quanh lại tối đen, nhưng trong nháy mắt đó Triệu Khải Minh đã kịp thời nhìn thấy một bóng người đứng phía sau kính viễn vọng bên trong cửa sổ. Đây không phải là lần đầu tiên Triệu Khải Minh phát hiện kính viễn vọng này nhưng vị trí hôm nay thật thuận lợi cho người đối diện rình coi.

Triệu Khải Minh không chút nào để ý, cúi người xuống nói nhỏ bên tai của An Hòa:

“Nhìn kia, người kia lại xuất hiện, hẳn nhất định thấy chúng ta qua kính viễn vọng.”

Có người đang rình coi!

An Hòa ý thức được điểm này làm thân thể càng hưng phấn thêm. An Hòa tưởng tượng nhà đối diện đang nhìn cậu mở lớn hai chân tùy ý cho Triệu Khải Minh đâm chọc, thậm chí còn đem ống kính nhắm ngay chỗ mập hợp của hai người, nhìn đại côn thịt ra ra vào vào đâm chọc tiểu huyết ướt át. Thậm chí còn có thể nhìn thấy rõ dịch ruột non cùng mị thịt đỏ tươi bị côn thịt kéo ra ngoài, bộ phận bí ẩn nhất trên cơ thể bị người thứ hai nhìn thấy, hành động riêng tư nhất phơi bày dưới ánh mắt người khác. Hiện tại ở đây không phải là bờ cát làm tình lộ thiên ở Hawaii, hai người đang trong nhà riêng vậy mà có một đôi mắt nhìn chăm chăm bọn họ, có lẽ người kia cũng thấy được màn tự an ủi khi này. Thật là một xấu hổ!

“Rất cao hứng sao Đúng là đứa nhỏ *** đáng không an phận, vậy làm hẳn nhìn rõ biểu hiện của em đi.”

Triệu Khải Minh ôm người An Hòa đứng lên dựa lưng vào cửa sổ, vị trí ngang eo có một phần lan can không rộng lắm có thể dùng làm điểm tựa. Triệu Khải Minh rất vừa lòng với thiết kế của ban công này, có lẽ lúc An Hòa sửa nó lại đã nghĩ đến sẽ có ngày hôm nay.

Cơ thể nóng rực tiếp xúc với mặt thủy tinh lạnh lẽo làm An Hòa hơi tỉnh táo lại, cái mông đầy thịt nằm ở trên bệ cửa sổ. An Hòa chống hai tay lên lan can tùy ý đại côn thịt chậm chậm đâm sâu vào điểm mẫn cảm, hai loại cảm giác lạnh lẽo cùng nóng rực thay phiên nhau tra tấn cậu, dưới ánh trăng An Hòa nhìn thấy một tia sáng *** tà lóe lên trong mắt của Triệu Khải Minh.

“Hắn mở đèn lên, là một ông già nha, trên người không mặc gì nhìn chúng ta xóc lọ.”

Triệu Khải Minh nhìn thấy gì liền nói cho An Hòa nghe: “ Anh đoán cơn thịnh của hắn không lớn bằng của anh, càng không kéo dài được như anh, có lẽ hắn sẽ bắn trước em đó.”

“A, đừng nói nữa.”

An Hòa ôm đầu của Triệu Khải Minh hôn lên rồi nói: “Anh nên nhìn em nè, cơn thịnh của hắn không liên quan đến chúng ta.”

“Em nói đúng, bảo bối, không liên quan đến chúng ta.”

Triệu Khải Minh đẩy nhanh tiết tấu, thời gian dài không có làm tình, dịch thể tích lũy đã tràn ra một chút. An Hòa bị đâm thật thoải mái rên rỉ ngày càng lớn tiếng, Triệu Khải Minh biết An Hòa sắp đạt đến cao trào, hắn cũng không nhẫn nại bắn ra, dù sao đêm rất dài bọn họ có thể làm thêm nhiều lần.

Tiểu huyết phía sau tràn đầy dịch thể mà phân thân phía trước bị nơ bướm cột lại mà không thể phát tiết, An Hòa duỗi ngón chân ngẩng cao đầu lộ ra cằm cổ thon dài xinh đẹp, móng tay bấm vào da thịt rên rỉ khó chịu vì không được bắn tinh. Triệu Khải Minh cởi nơ bướm ra nhưng vì đã qua cao trào, dịch thể không bắn ra được nữa, Triệu Khải Minh đành phải cúi đầu ngậm phân thân của An Hòa vào miệng liếm mát, hút mạnh mấy cái giúp An Hòa bắn ra trong miệng hắn. Nhưng khoái cảm được bắn tinh lúc này lại kém hơn so với lúc cao trào, An Hòa không thỏa mãn thúc giục Triệu Khải Minh làm thêm lần nữa.

Triệu Khải Minh đứng lên nhìn từ trên cao xuống trêu đùa:

“Đừng quên thân phận của em, không được làm càn với chủ nhân.”

An Hòa quỳ sụp xuống hôn bàn chân của Triệu Khải Minh, cậu đã xem trong bộ phim điện ảnh nào đó cảnh tượng như vậy, nô lệ lấy tư thế thấp hèn khấn cầu chủ nhân lâm hạnh:

“Chủ nhân của em, thỉnh cầu ngài ban cho người hầu đệ tiện dịch thể của ngài, em nguyện ý làm bất cứ chuyện gì vì ngài.”

Triệu Khải Minh hưởng thụ hư vinh giật giật chân nói:

“Nhưng cơn thịnh của anh không cứng rắn với em, biết phải làm gì không?”

An Hòa ngẩng đầu lên ngậm cơn thịnh vào miệng, dùng cả tay và miệng quyết tâm làm cho cơn thịnh cứng rắn lần nữa. Thật ra không cần An Hòa cố gắng làm gì, ngay lúc cái miệng nhỏ nhắn của An Hòa đụng vào cơn thịnh, Triệu Khải Minh đã kích chế không được cương lên, cho dù muốn nhẫn nại cũng không có cách nào thay đổi được phản ứng sinh lý chân thật nhất.

Triệu Khải Minh có chút buồn bực, lực hấp dẫn của An Hòa đối với hắn càng lúc càng lớn, như thể chỉ cần nhìn thấy An Hòa hắn liền phát tình. Triệu công tử rong ruổi tình trường hoan lạc trước kia triệt để biến thành một người không quản được phân thân của mình, Triệu Khải Minh không biết vậy là tốt hay xấu, nhưng đối mặt với An Hòa ngon miệng như vậy làm Triệu Khải Minh nguyện ý trầm luân, hứa hẹn cùng nhau một đời không đổi.

Sóng tình giữa hai người sôi trào từng đợt nóng bỏng, cái sau càng mãnh liệt hơn cái trước, không ai rảnh quan tâm tên rình coi ở đối diện, ban công nhỏ đã biến thành thiên đường hoan ái, dịch thể phun đầy lên thảm lông dê, như đang vẽ ra bức tranh mỹ lệ.

Rốt cuộc An Hòa bắn không ra dịch thể được nữa, khóc khóc cầu xin Triệu Khải Minh tha thứ, cậu không muốn lại vài ngày không xuống được giường, cũng có nghĩa vài ngày đó không thể làm tình cùng ông xã. An Hòa là đứa nhỏ thông minh, chưa bao giờ tham lam ham muốn nhất thời để rồi mất nhiều hơn được, đương nhiên, đêm điên cuồng ở Hawaii là ngoại lệ.

Nhưng Triệu Khải Minh sẽ không dễ dàng bỏ qua cho An Hòa như vậy, trong tiếng làm nũng cầu xin tha thứ của An Hòa, hắn đem người ôm về phòng ngủ, nhưng chỉ là thay đổi chiến trường đến trên giường thôi. Cùng An Hòa làm tình là việc Triệu Khải Minh nghiện nhất, đặc biệt là sau khi “kết hôn”, mỗi lần không làm An Hòa ngắt đi sẽ không thỏa mãn.

Đại khái cũng do gần đây giảm bớt tần suất làm tình, Triệu Khải Minh quyết tâm làm một lần đến bù tất cả. Hơn nữa Triệu Khải Minh cũng rất hưởng thụ An Hòa làm nũng với hắn, bị thao cho không còn khí lực,

miềm mại rúc vào lòng hắn, cho dù làm bất cứ việc gì cũng đều phải dựa vào hắn.

Triệu Khải Minh say mê hôn môi An Hòa đã mê man bất tỉnh, người này hoàn toàn thuộc về hắn, chỉ ngủ say trong lòng hắn, nằm dưới thân hắn cùng hắn điên cuồng làm tình, thật sự là một chuyện hết sức tốt đẹp.

Nhân ngư tuyến: chỉ phần cơ bụng hai bên xương chậu tạo thành vết hình chữ V.

12. Chương 14: Play Trên Ghế Dài Ở Công Viên

An Hòa và Triệu Khải Minh cãi nhau, vì lý do gì thì bọn họ đã quên mất, chỉ nhớ rõ là hai người đều rất sinh khí, lửa giận thiêu đốt lý trí của bọn họ, sau đó An Hòa bỏ chạy khỏi nhà.

An Hòa bỏ đi trong tức giận nên trên người không mang theo bất cứ vật gì, đành phải vào công viên bên cạnh ngôi, càng nghĩ càng thấy ủy khuất. Gần đây Triệu Khải Minh luôn có lệ với hắn, suốt ngày đều nói bận rộn, lại nghe người ở quán bar nói gần đây Triệu Khải Minh thường xuyên lui tới, còn có rất nhiều người vây quanh ve vãn. An Hòa không biết bọn họ có ra ngoài thuê phòng 419 không, nhưng đã rất lâu hai người không có làm qua. Mỗi ngày Triệu Khải Minh về đến nhà đều là nửa đêm, ngả đầu xuống liền ngủ, sáng hôm sau lại vội vàng đi từ sớm, ngay cả thời gian nói chuyện cũng không có. An Hòa càng suy nghĩ càng cảm giác Triệu Khải Minh đã chán mình, mình sắp bị hắn vứt bỏ, không khỏi khóc nức nở lên.

“Mẹ nó, khóc cái lông, quấy rầy chuyện tốt của lão tử.”

Phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng quát lớn làm An Hòa giật mình hoảng sợ, cậu không biết có người đang ở gần.

Ngay sau đó là một giọng khàn khàn tràn đầy *** của một người đàn ông khác vang lên:

“Mặc kệ hắn, chúng ta làm việc của mình đi. A ~, nhanh lên, muốn bắn.”

Thì ra là hai người đàn ông đang đánh dã chiến, nương theo ánh đèn đường màu cam, An Hòa nhìn thấy hai thân ảnh đang đung đưa sau hàng cây, tiếng rên rỉ của bọn họ làm An Hòa cảm thấy động tình. Dương vật đã lâu không được phát tiết đứng thẳng lên làm lớp vải quần nhô cao như túp lều, vải dẹt mỏng manh mặc vào mùa hè hoàn toàn không che được dấu vết thâm ra. An Hòa cắn cắn môi xoa nhẹ hai cái, thủ *** không làm cậu thỏa mãn được cảm giác hư không trống rỗng trong tiểu huyệt, An Hòa thích nhất là trướcc sau cùng nhau đạt cao trào. Gần đây Triệu Khải Minh không chạm vào người cậu, An Hòa chỉ đành mượn gậy mát xa mới phát tiết được một hai lần, nhưng không có lần nào cậu chân chính đạt được khoái cảm cao trào.

Lúc Triệu Khải Minh tìm được An Hòa, đập vào mắt hắn là hình ảnh An Hòa đang ngồi trên băng ghế dưới ánh đèn đường mờ ảo, một chân gác lên ghế, bàn tay đang vuốt ve mơn trớn phân thân cứng rắn lộ hẳn ra khỏi quần, tay kia thì đang ngậm trong miệng chọc quấy. Nước bọt theo khóe miệng chảy xuống, dưới ánh sáng của ngọn đèn lập tức hấp dẫn Triệu Khải Minh.

“Bảo bối, em đang làm gì vậy”

An Hòa ngẩng đầu nhìn thấy Triệu Khải Minh liền rơi nước mắt, cũng quên là bọn họ vừa mới cãi nhau, khàn giọng nói:

“Ông xã, em muốn ~.”

Triệu Khải Minh lập tức đến gần níu cằm của An Hòa:

“Lúc không có ông xã liền tới đây phát tao Đang đợi ai đến thao tao huyệt hả”

An Hòa đem chân quần quanh thắt lưng của Triệu Khải Minh rầm rì nói:

“Ông xã không chạm vào em, thật xấu. Tao huyệt rất ngứa, muốn đại côn thit của ông xã thao.”

Triệu Khải Minh hôn mạnh xuống cái miệng nhỏ nhắn của An Hòa, gần đây hẳn vì công việc bận rộn thật sự là vắng vẻ An Hòa, càng nghĩ càng thấy áy náy. Dương vật cứng rắn đụng vào bụng của Triệu Khải Minh, hẳn vừa liếm hút nước bọt vừa vuốt ve tuốt động lên xuống côn thịt của An Hòa.

An Hòa vội vàng cởi dây lưng kéo quần của Triệu Khải Minh xuống giải phóng côn thịt đã nửa cứng rắn ra ngoài, thời điểm hai người tách ra, một đường chỉ bạc từ miệng kéo dài ra rồi rơi xuống. Triệu Khải Minh nghe theo ý của An Hòa ngồi trên ghế nhìn cậu đang ngồi xổm dưới đất dùng cái miệng nhỏ nhắn phun ra nuốt vào phân thân của mình. An Hòa há miệng hết cỡ cố gắng ngậm vào thật sâu, tuyến nước bọt bị kích thích chảy ra ướt đẫm côn thịt, làm nó dần trở nên cứng như đá. Động tác phun ra nuốt vào càng lúc càng nhanh, tiếng nước phát ra trong đêm yên tĩnh phá lệ rõ ràng.

“Fuck, muốn đến chọc điên lão tử hay sao”

Lại là tiếng của người vừa rồi, hẳn nghe được âm thanh bên ngoài bị chọc giận nói:

“Làm trực tiếp ở bên ngoài, thật mẹ nó lớn mật.”

“Em đã nói làm bên ngoài đi, anh lại nhất định muốn trốn dưới gốc cây, làm em nhìn không thấy được đại côn thịt của anh.”, một người khác dựa vào thân cây lưỡi biếng nói.

Lúc này Triệu Khải Minh mới phát hiện còn có một đôi dã uyên ương, cảm giác làm tình trước mặt người khác làm phân thân của hắn lại lớn thêm một vòng. An Hòa có chút ngậm không nổi, vươn đầu lưỡi tỉ mỉ liếm, bảo đảm mỗi một xăng-ti-mét trên côn thịt đều ướt nước bọt của mình. Cậu đứng lên tách hai chân ra rồi chậm rãi ngồi lên phân thân của Triệu Khải Minh.

“A ~, ông xã, côn thịt đâm vào rồi, thật lớn a ~, tao huyết bị hồng mất ~.”

An Hòa không quan tâm lớn tiếng rên rỉ thật gợi tình, giờ phút này hắn chỉ nghĩ đến đại côn thịt trước mắt, không thèm để ý chút nào việc sẽ bị người khác nghe thấy mình *** đang rên la.

Triệu Khải Minh vỗ vỗ hai cánh mông phát ra tiếng vang thanh thúy:

“Thả lỏng một chút, muốn kẹp đứt côn thịt của ông xã sao, thao đã lâu như vậy mà vẫn chặt.”

“Điều tại anh đã lâu không làm khiến côn thịt không vào được.”, An Hòa ôm cổ của Triệu Khải Minh làm nũng nói, đại côn thịt chỉ vào được một nửa là bị kẹp lại, thật sự không vào được nữa làm cậu ỉn ỉn có chút phát đau.

Triệu Khải Minh ôm lấy hai mông nhẹ nhàng trườn động, chậm rãi giúp An Hòa thích ứng. Ở đây không có thuốc bôi trơn mà An Hòa lại sốt ruột muốn làm ngay, có thể đi vào một nửa đã rất khó rồi.

Từ sau lưng ghế đột nhiên bay ra một ống thuốc bôi trơn:

“Người anh em kiểm chế một chút.”

Triệu Khải Minh quay đầu lại vừa lúc thấy được là một thanh niên ngoại quốc: “Cám ơn.”

“Anh quản bọn họ làm gì, thao nhanh lên a ~, nước chảy xuống hết rồi anh làm chậm không được nha.”

Đây là giọng của người bị đâm kia, thuốc bôi trơn còn có tác dụng kích dục, hai người làm một lần rồi vẫn chưa đủ.

“Fuck, này cũng quá mẹ nó lâu, làm thêm nữa lão tử sẽ bị hư thận, ở bên ngoài dùng ít thôi.”

Thanh niên đổi tư thế ôm người kia vào trong lòng, lưng dựa vào gốc cây làm hai người tiếp xúc càng thêm chặt chẽ, tiếp tục đâm thẳng lên.

Nhờ thuốc bôi trơn rất cuộc Triệu Khải Minh cũng thuận lợi tiến vào, không có áo mưa cách trở hẳn càng cảm nhận được dứng đạo non mềm ẩm áp đang bao bọc lấy côn thịt, như có vô số miệng nhỏ đang cắn mút, Triệu Khải Minh không kìm chế được hưng phấn đẩy nhanh tốc độ đưa đẩy đâm chọc. An Hòa phối hợp một lát liền cảm giác cả người nóng lên, eo chân như nhũn ra không còn sức lực, tần suất đưa đẩy phía sau cũng làm cậu bất mãn, ôm chặt lấy Triệu Khải Minh đòi hỏi nhanh hơn nữa.

Triệu Khải Minh đoán được đây là hiệu quả của thuốc kích dục bắt đầu phát huy tác dụng, liền để An Hòa nằm xuống băng ghế đem một chân gác lên lưng ghế còn mình thì quỳ xuống trước mặt đẩy nhanh hơn tốc độ đâm chọc. Triệu Khải Minh cảm nhận được rất rõ ràng *** thủy trong tiểu huyết ngày càng nhiều, mỗi lần rút ra đều làm chất lỏng chảy đầy ra, biên độ co rút của tiểu huyết cũng nhanh hơn làm hắn có cảm giác muốn bắn tinh.

Triệu Khải Minh vội vàng rút côn thịt ra ngoài tự mình tuốt động, An Hòa lại không chịu, hai chân vòng qua eo níu chặt, còn ôm một cánh tay của Triệu Khải Minh không chịu buông ra:

“Ông xã, bắn ở bên trong, cho em, muốn sinh con cho ông xã ~.”

Triệu Khải Minh không nhịn nữa, cúi đầu hôn môi An Hòa, đâm côn thịt vào chỗ sâu nhất rồi bắn toàn bộ dịch thể đã tích góp vài tuần này vào dũng đạo.

An Hòa căng cứng cả người, phân thân bị vắng vẻ này giờ cũng tự động bắn ra, dịch thể tuôn ra không ngừng phun lên bụng của Triệu Khải Minh rồi chảy xuống ngực của cậu, cảnh tượng này dưới ánh đèn đường càng thêm *** mỹ. Triệu Khải Minh ôn nhu vừa hôn vừa liếm dịch thể trên người An Hòa, dùng đầu lưỡi tinh tế miêu tả toàn thân nhũn nhụi của cậu.

An Hòa thở hổn hển từng ngum, phát tiết gấp gáp như vậy hoàn toàn không làm cậu thỏa mãn, cậu cần nhiều dịch thể hơn bổ khuyết cho thời gian thiếu vắng vừa qua.

“A ~, ông xã, ông xã.”

An Hòa vừa kêu rên vừa vận vẹo cơ thể, côn thịt còn cắm trong tiểu huyết cũng bị động chạm cọ cọ qua lại mà dần dần cương cứng, An Hòa cảm nhận được cả người đều hưng phấn lên.

Triệu Khải Minh nhặt quần áo không biết bị ném xuống đất từ lúc nào lên, giữ nguyên tư thế hạ thân cũng không rút ra mặc quần áo vào. Băng ghế này rất cứng ngày mai An Hòa sẽ không thoải mái, vẫn nên nhanh chóng trở về nhà.

An Hòa không đồng ý đẩy hai tay của Triệu Khải Minh ra, hai chân vòng qua thắt lưng hắn không muốn hắn tách ra.

Triệu Khải Minh nghĩ ra một cách, ôm cả người của An Hòa vào trong lòng, hai tay nâng mông làm chân của hắn vòng quanh eo, đem áo T-shirt che đi phần lưng quang lỏa, tính toán cứ như vậy ôm về nhà. May mà Triệu Khải Minh người cao sức lớn, động tác như vậy cũng không quá mệt.

Mặt An Hòa đỏ rực lên, đoạn đường này nói dài không dài nói ngắn không ngắn, nếu bị người khác nhìn thấy, trời ơi, sẽ rất ngượng ngùng nha.

Nhưng An Hòa lại không từ chối, nương theo bước chân của Triệu Khải Minh, côn thịt trong tiểu huyết nhẹ nhàng trườn động, so với lực đưa đẩy mạnh bạo vừa rồi hoàn toàn khác xa nhưng lại làm An Hòa thêm ngứa ngáy.

“Yên tâm đi, đã rất khuya không có ai thấy đâu.”

Triệu Khải Minh đem quần áo kéo xuống một chút, may mà T-shirt đủ lớn có thể che được côn thịt cùng tiểu huyết còn đang chặt chẽ kết hợp.

An Hòa đem mặt chôn ở căn cổ của Triệu Khải Minh, nghe hắn nói còn bao xa mới đến nhà. Đến lúc vào thang máy rồi An Hòa vẫn không dám có động tác gì, ma sát nhỏ phía dưới này giờ làm cậu sắp mất khống chế. Trong thang máy có camera theo dõi, An Hòa không ngừng nhắc nhở chính mình, chỉ cần qua vài giây nữa là cậu được giải phóng.

Nhưng vài giây này lại lâu dị thường, lúc Triệu Khải Minh đi ra khỏi thang máy, An Hòa thậm chí nghe được tiếng nước rơi nhỏ giọt trên mặt đất. Nếu vừa rồi mà có nhiều *** thủy như vậy chảy ra là không cần thuốc bôi trơn rồi.

Triệu Khải Minh mở cửa vào nhà, đặt An Hòa lên tủ giày ngay huyền quan rồi lập tức đâm sâu vào. Đoạn đường này An Hòa không dễ chịu, hắn cũng rất cố gắng kiềm chế, tâm lý cùng sinh lý đồng thời bị kích thích không phải ai cũng chịu đựng được.

An Hòa thả lỏng bắt đầu *** dâng rên rỉ lớn tiếng, ở nhà không cần bận tâm cái gì, đây là nhà riêng của bọn họ, hai người cũng đã kết hôn, Triệu Khải Minh đang thực hiện nghĩa vụ và quyền lợi của một người chồng mà thôi.

Từ huyền quan đi đến phòng khách, lại đến phòng ngủ, hai người không ngừng làm tình, *** thủy cùng dịch thể rơi xuống theo mỗi bước đi của bọn họ, giống như động vật đang đánh dấu hiệu trên lãnh thổ của mình vậy, đặc biệt là đánh dấu hiệu riêng của chính mình trên người đối phương.

An Hòa cắn bả vai Triệu Khải Minh, ngón chân co rút lại đạt tới cao trào nhưng không bắn ra nổi dịch thể nữa. Khoái cảm cực hạn như vậy chỉ có Triệu Khải Minh đem lại cho cậu, Triệu Khải Minh cũng chỉ được phép ở trong cơ thể của cậu một lần lại một lần bắn tinh.

Huyền quan: là khu vực nghỉ được tính từ cửa chính vào phòng khách. Đây là nơi làm giảm những xung đột từ bên ngoài vào trong nhà và cũng là nơi bảo vệ “sinh khí” bên trong của ngôi nhà.

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bac-si-phia-duoi-cua-toi-lai-uot-roi>